2006. évi CI. törvény

az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kihirdetéséről[1]

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. § Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„United Nations Convention against transnational organized crime

Article 1

Statement of purpose

The purpose of this Convention is to promote cooperation to prevent and combat transnational organized crime more effectively.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) „Organized criminal group" shall mean a structured group of three or more persons, existing for a period of time and acting in concert with the aim of committing one or more serious crimes or offences established in accordance with this Convention, in order to obtain, directly or indirectly, a financial or other material benefit;

(b) „Serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;

(c) „Structured group" shall mean a group that is not randomly formed for the immediate commission of an offence and that does not need to have formally defined roles for its members, continuity of its membership or a developed structure;

(d) „Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;

(e) „Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;

(f) „Freezing" or „seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;

(g) „Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

1 Kihirdetve: 2006. XII. 6.

(h) „Predicate offence” shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 6 of this Convention;
(i) „Controlled delivery” shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence;
(j) „Regional economic integration organization” shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region, to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to „States Parties” under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence.

Article 3

Scope of application

1. This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to the prevention, investigation and prosecution of:
(a) The offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention; and
(b) Serious crime as defined in article 2 of this Convention;
where the offence is transnational in nature and involves an organized criminal group.
2. For the purpose of paragraph 1 of this article, an offence is transnational in nature if:
(a) It is committed in more than one State;
(b) It is committed in one State but a substantial part of its preparation, planning, direction or control takes place in another State;
(c) It is committed in one State but involves an organized criminal group that engages in criminal activities in more than one State; or
(d) It is committed in one State but has substantial effects in another State.

Article 4

Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.
2. Nothing in this Convention entitles a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 5

Criminalization of participation in an organized criminal group

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) Either or both of the following as criminal offences distinct from those involving the attempt or completion of the criminal activity:
(i) Agreeing with one or more other persons to commit a serious crime for a purpose relating directly or indirectly to the obtaining of a financial or other material benefit and, where required by domestic law, involving an act undertaken by one of the participants in furtherance of the agreement or involving an organized criminal group;
(ii) Conduct by a person who, with knowledge of either the aim and general criminal activity of an organized criminal group or its intention to commit the crimes in question, takes an active part in:
a. Criminal activities of the organized criminal group;
b. Other activities of the organized criminal group in the knowledge that his or her participation will contribute to the achievement of the above-described criminal aim;
(b) Organizing, directing, aiding, abetting, facilitating or counselling the commission of serious crime involving an organized criminal group.
2. The knowledge, intent, aim, purpose or agreement referred to in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.
3. States Parties whose domestic law requires involvement of an organized criminal group for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article shall ensure that their domestic law covers all serious crimes involving organized criminal groups. Such States Parties, as well as States Parties whose domestic law requires an act in furtherance of the agreement for purposes of the offences established in accordance with paragraph 1 (a) (i) of this article, shall so inform the Secretary-General of the United Nations at the time of their signature or of deposit of their instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention.

Article 6

Criminalization of the laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:
(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;
(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;
(b) Subject to the basic concepts of its legal system:
(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;
(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.
2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:
(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences all serious crime as defined in article 2 of this Convention and the offences established in accordance with articles 5, 8 and 23 of this Convention. In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in such list a comprehensive range of offences associated with organized criminal groups;

(c) For the purposes of subparagraph (b), predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 7

Measures to combat money-laundering

1. Each State Party:

(a) Shall institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;

(b) Shall, without prejudice to articles 18 and 27 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.

2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.

3. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

4. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Article 8

Criminalization of corruption

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:
(a) The promise, offering or giving to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;
(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.
2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences conduct referred to in paragraph 1 of this article involving a foreign public official or international civil servant. Likewise, each State Party shall consider establishing as criminal offences other forms of corruption.
3. Each State Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence participation as an accomplice in an offence established in accordance with this article.
4. For the purposes of paragraph 1 of this article and article 9 of this Convention, „public official” shall mean a public official or a person who provides a public service as defined in the domestic law and as applied in the criminal law of the State Party in which the person in question performs that function.

Article 9

Measures against corruption

1. In addition to the measures set forth in article 8 of this Convention, each State Party shall, to the extent appropriate and consistent with its legal system, adopt legislative, administrative or other effective measures to promote integrity and to prevent, detect and punish the corruption of public officials.
2. Each State Party shall take measures to ensure effective action by its authorities in the prevention, detection and punishment of the corruption of public officials, including providing such authorities with adequate independence to deter the exertion of inappropriate influence on their actions.

Article 10

Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in serious crimes involving an organized criminal group and for the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention.
2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.
3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 11

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.
2. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences covered by this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.
3. In the case of offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.
4. Each State Party shall ensure that its courts or other competent authorities bear in mind the grave nature of the offences covered by this Convention when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.
5. Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence covered by this Convention and a longer period where the alleged offender has evaded the administration of justice.
6. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Article 12

Confiscation and seizure

1. States Parties shall adopt, to the greatest extent possible within their domestic legal systems, such measures as may be necessary to enable confiscation of:
(a) Proceeds of crime derived from offences covered by this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;
(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences covered by this Convention.
2. States Parties shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.
3. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

4. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.
5. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.
6. For the purposes of this article and article 13 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. States Parties shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.
7. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.
8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.
9. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 13

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:
(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or
(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 12, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.
2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence covered by this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 12, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.
3. The provisions of article 18 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis,* to this article. In addition to the information specified in article 18, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:
(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may be refused by a State Party if the offence to which the request relates is not an offence covered by this Convention.

8. The provisions of this article shall not be construed to prejudice the rights of bona fide third parties.

9. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 14

Disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to articles 12 or 13, paragraph 1, of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on the request made by another State Party in accordance with article 13 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their legitimate owners.

3. When acting on the request made by another State Party in accordance with articles 12 and 13 of this Convention, a State Party may give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 30, paragraph 2 (c), of this Convention and to intergovernmental bodies specializing in the fight against organized crime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

Article 15

Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with articles 5, 6, 8 and 23 of this Convention when:
(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or,
(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.
2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:
(a) The offence is committed against a national of that State Party;
(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or
(c) The offence is:
(i) One of those established in accordance with article 5, paragraph 1, of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of a serious crime within its territory;
(ii) One of those established in accordance with article 6, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 6, paragraph. 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory.
3. For the purposes of article 16, paragraph 10, of this Convention, each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.
4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences covered by this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.
5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that one or more other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.
6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention does not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Article 16

Extradition

1. This article shall apply to the offences covered by this Convention or in cases where an offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), involves an organized criminal group and the person who is the subject of the request for extradition is located in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.
2. If the request for extradition includes several separate serious crimes, some of which are not covered by this article, the requested State Party may apply this article also in respect of the latter offences.

3. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
4. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.
5. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:
(a) At the time of deposit of their instrument of ratification, acceptance, approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and
(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.
6. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.
7. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.
8. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.
9. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.
10. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.
11. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 10 of this article.
12. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting Party, consider the enforcement of the sentence that has been imposed under the domestic law of the requesting Party or the remainder thereof.

13. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.
14. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person’s sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person’s position for any one of these reasons.
15. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.
16. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.
17. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 17

Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences covered by this Convention, in order that they may complete their sentences there.

Article 18

Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention as provided for in article 3 and shall reciprocally extend to one another similar assistance where the requesting State Party has reasonable grounds to suspect that the offence referred to in article 3, paragraph 1 (a) or (b), is transnational in nature, including that victims, witnesses, proceeds, instrumentalities or evidence of such offences are located in the requested State Party and that the offence involves an organized criminal group.
2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 10 of this Convention in the requesting State Party.
3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:
(a) Taking evidence or statements from persons;
(b) Effecting service of judicial documents;
(c) Executing searches and seizures, and freezing;
(d) Examining objects and sites;
(e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;

(f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
(g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
(h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
(i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.
4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.
5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.
6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.
7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply these paragraphs if they facilitate cooperation.
8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.
9. States Parties may decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party.
10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:
(a) The person freely gives his or her informed consent;
(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.
11. For the purposes of paragraph 10 of this article:
(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;
(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;
(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.
12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.
13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.
14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.
15. A request for mutual legal assistance shall contain:
(a) The identity of the authority making the request;
(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;
(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
(e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
(f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.
16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.
18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.
19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.
20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.
21. Mutual legal assistance may be refused:
(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;
(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, ordre public or other essential interests;
(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;
(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.
22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.
23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.
24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on progress of its handling of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.
25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.
26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 19

Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 20

Special investigative techniques

1. If permitted by the basic principles of its domestic legal system, each State Party shall, within its possibilities and under the conditions prescribed by its domestic law, take the necessary measures to allow for the appropriate use of controlled delivery and, where it deems appropriate, for the use of other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, by its competent authorities in its territory for the purpose of effectively combating organized crime.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.
3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.
4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Article 21

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence covered by this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 22

Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence covered by this Convention.

Article 23

Criminalization of obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:
(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences covered by this Convention;
(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences covered by this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public officials.

Article 24

Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses in criminal proceedings who give testimony concerning offences covered by this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.
2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:
(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;
(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.
3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.
4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

Article 25

Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences covered by this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.
2. Each State Party shall establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences covered by this Convention.
3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 26

Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in organized criminal groups:
(a) To supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes on such matters as:
(i) The identity, nature, composition, structure, location or activities of organized criminal groups;
(ii) Links, including international links, with other organized criminal groups;
(iii) Offences that organized criminal groups have committed or may commit;
(b) To provide factual, concrete help to competent authorities that may contribute to depriving organized criminal groups of their resources or of the proceeds of crime.

2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.
3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence covered by this Convention.
4. Protection of such persons shall be as provided for in article 24 of this Convention.
5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 27

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. Each State Party shall, in particular, adopt effective measures:
(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;
(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:
(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;
(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;
(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;
(c) To provide, when appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;
(d) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;
(e) To exchange information with other States Parties on specific means and methods used by organized criminal groups, including, where applicable, routes and conveyances and the use of false identities, altered or false documents or other means of concealing their activities;
(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the Parties may consider this Convention as the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.
3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to transnational organized crime committed through the use of modern technology.

Article 28

Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with the scientific and academic communities, trends in organized crime in its territory, the circumstances in which organized crime operates, as well as the professional groups and technologies involved.
2. States Parties shall consider developing and sharing analytical expertise concerning organized criminal activities with each other and through international and regional organizations. For that purpose, common definitions, standards and methodologies should be developed and applied as appropriate.
3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat organized crime and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 29

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its law enforcement personnel, including prosecutors, investigating magistrates and customs personnel, and other personnel charged with the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention. Such programmes may include secondments and exchanges of staff. Such programmes shall deal, in particular and to the extent permitted by domestic law, with the following:
(a) Methods used in the prevention, detection and control of the offences covered by this Convention;
(b) Routes and techniques used by persons suspected of involvement in offences covered by this Convention, including in transit States, and appropriate countermeasures;
(c) Monitoring of the movement of contraband;
(d) Detection and monitoring of the movements of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities, as well as methods used in combating money-laundering and other financial crimes;
(e) Collection of evidence;
(f) Control techniques in free trade zones and free ports;
(g) Modern law enforcement equipment and techniques, including electronic surveillance, controlled deliveries and undercover operations;

(h) Methods used in combating transnational organized crime committed through the use of computers, telecommunications networks or other forms of modern technology; and

(i) Methods used in the protection of victims and witnesses.

2. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 1 of this article and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of transit States.

3. States Parties shall promote training and technical assistance that will facilitate extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

4. In the case of existing bilateral and multilateral agreements or arrangements, States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities within international and regional organizations and within other relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

Article 30

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of organized crime on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat transnational organized crime;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to fight transnational organized crime effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to the aforementioned account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of transnational organized crime.

Article 31

Prevention

1. States Parties shall endeavour to develop and evaluate national projects and to establish and promote best practices and policies aimed at the prevention of transnational organized crime.
2. States Parties shall endeavour, in accordance with fundamental principles of their domestic law, to reduce existing or future opportunities for organized criminal groups to participate in lawful markets with proceeds of crime, through appropriate legislative, administrative or other measures. These measures should focus on:
(a) The strengthening of cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant private entities, including industry;
(b) The promotion of the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of public and relevant private entities, as well as codes of conduct for relevant professions, in particular lawyers, notaries public, tax consultants and accountants;
(c) The prevention of the misuse by organized criminal groups of tender procedures conducted by public authorities and of subsidies and licences granted by public authorities for commercial activity;
(d) The prevention of the misuse of legal persons by organized criminal groups; such measures could include:
(i) The establishment of public records on legal and natural persons involved in the establishment, management and funding of legal persons;
(ii) The introduction of the possibility of disqualifying by court order or any appropriate means for a reasonable period of time persons convicted of offences covered by this Convention from acting as directors of legal persons incorporated within their jurisdiction;
(iii) The establishment of national records of persons disqualified from acting as directors of legal persons; and
(iv) The exchange of information contained in the records referred to in subparagraphs (d) (i) and (iii) of this paragraph with the competent authorities of other States Parties.
3. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences covered by this Convention.
4. States Parties shall endeavour to evaluate periodically existing relevant legal instruments and administrative practices with a view to detecting their vulnerability to misuse by organized criminal groups.
5. States Parties shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by transnational organized crime. Information may be disseminated where appropriate through the mass media and shall include measures to promote public participation in preventing and combating such crime.
6. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that can assist other States Parties in developing measures to prevent transnational organized crime.

7. States Parties shall, as appropriate, collaborate with each other and relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of transnational organized crime, for example by alleviating the circumstances that render socially marginalized groups vulnerable to the action of transnational organized crime.

Article 32

Conference of the Parties to the Convention

1. A Conference of the Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of States Parties to combat transnational organized crime and to promote and review the implementation of this Convention.
2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. The Conference of the Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in paragraphs 3 and 4 of this article (including rules concerning payment of expenses incurred in carrying out those activities).
3. The Conference of the Parties shall agree upon mechanisms for achieving the objectives mentioned in paragraph 1 of this article, including:
(a) Facilitating activities by States Parties under articles 29, 30 and 31 of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;
(b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in transnational organized crime and on successful practices for combating it;
(c) Cooperating with relevant international and regional organizations and non-governmental organizations;
(d) Reviewing periodically the implementation of this Convention;
(e) Making recommendations to improve this Convention and its implementation.
4. For the purpose of paragraphs 3 (d) and (e) of this article, the Conference of the Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the Parties.
5. Each State Party shall provide the Conference of the Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the Parties.

Article 33

Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the Parties to the Convention.
2. The secretariat shall:
(a) Assist the Conference of the Parties in carrying out the activities set forth in article 32 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the Parties;
(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the Parties as envisaged in article 32, paragraph 5, of this Convention; and
(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Article 34

Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.
2. The offences established in accordance with articles 5,6, 8 and 23 of this Convention shall be established in the domestic law of each State Party independently of the transnational nature or the involvement of an organized criminal group as described in article 3, paragraph 1, of this Convention, except to the extent that article 5 of this Convention would require the involvement of an organized criminal group.
3. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating transnational organized crime.

Article 35

Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.
3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.
4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 36

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 12 to 15 December 2000 in Palermo, Italy, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 12 December 2002.
2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is. subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.
4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 37

Relation with protocols

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 38

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.
2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument.

Article 39

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and file it with the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the Parties.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and *vice versa.*
3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.
4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.
5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 40

Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.
2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.
3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 41

Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.
2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.”

„Az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény

1. cikk

Az Egyezmény célja
Az Egyezmény célja elősegíteni a nemzetközi szervezett bűnözés hatékonyabb megelőzésére és leküzdésére irányuló együttműködést.

2. cikk

Fogalmak

Az Egyezmény alkalmazásában
a) „szervezett bűnözői csoport”: bizonyos ideig fennálló, három vagy több főből álló strukturált csoport, amely összehangoltan működik egy vagy több, a jelen Egyezményben meghatározott súlyos bűncselekmény elkövetése céljából, közvetlen vagy közvetett módon pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére törekedve;
b) „súlyos bűncselekmény”: legalább négy év szabadságvesztéssel vagy súlyosabb büntetéssel büntethető bűncselekményt megvalósító magatartás;
c) „strukturált csoport”: nem egyetlen bűncselekmény azonnali végrehajtására, és nem alkalomszerűen létrehozott csoport, amelyben nem szükséges, hogy tagjai pontosan meghatározott szerepekkel rendelkezzenek, vagy hogy tagsága állandó legyen, illetőleg fejlett hierarchiával rendelkezzen;
d) „vagyon”: bármilyen típusú vagyontárgy, legyen az anyagi vagy szellemi, ingó vagy ingatlan, tárgyi vagy eszmei, továbbá az ilyen vagyontárgy tulajdonjogát igazoló, vagy abban lévő érdekeltséget bizonyító jogi dokumentumok vagy okiratok;
e) „bűncselekményből származó jövedelem”: bűncselekmény elkövetéséből közvetlenül vagy közvetetten származó, vagy szerzett bármely vagyon;
f) „lefoglalás”: vagyon átruházásának, átalakításának, rendelkezési jogának vagy elmozdításának ideiglenes tilalma, illetve a vagyon felett gyakorolt ideiglenes őrzés, illetve ellenőrzés bíróság vagy más illetékes hatóság által kiadott rendelkezés alapján;
g) „elkobzás”, amely adott esetben magában foglalja a vagyonelkobzást is: a vagyontól való végleges megfosztás bíróság vagy más illetékes hatóság rendelkezése alapján;
h) „alapbűncselekmény”: bármely bűncselekmény, amelyből az a jövedelem származik, amely a jelen Egyezmény 6. cikkében meghatározott bűncselekmény tárgyává válhat;
i) „ellenőrzött szállítás”: azt az eljárást jelenti, amelynek során törvénytelen vagy gyanús szállítmányokat ki- és beengednek, illetve átengednek egy vagy több állam területén, azok illetékes hatóságainak tudtával és felügyelete alatt, bűncselekmény felderítése, illetve a bűncselekmény elkövetésében résztvevő személyek azonosítása céljából;
j) „regionális gazdasági integrációs szervezet”: egy adott régió szuverén államaiból létrehozott szervezet, amelyre tagállamai a jelen Egyezmény által szabályozott ügyekben jogkört ruháztak át, és amely – saját eljárásrendjével összhangban – kellő felhatalmazással rendelkezik az Egyezmény aláírására, megerősítésére, elfogadására jóváhagyására, illetve az ahhoz történő csatlakozásra azzal, hogy a jelen Egyezményben „Részes Államok”-ra való hivatkozás az ilyen szervezetekre csak hatáskörük keretein belül érvényes.

3. cikk

Alkalmazási terület

(1) A jelen Egyezmény, ha ettől eltérő rendelkezést nem tartalmaz:
a) a jelen Egyezmény 5., 6., 8., és 23. cikkeiben meghatározott bűncselekmények; és
b) a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott súlyos bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, nyomozására és üldözésére terjed ki, amennyiben a bűncselekmény nemzetközi jellegű és szervezett bűnözői csoport vesz benne részt.
(2) A jelen cikk (1) bekezdése alkalmazásában egy bűncselekmény akkor nemzetközi jellegű, ha
a) azt több mint egy államban követik el;
b) azt egy államban követik el, de előkészítésének, tervezésének, irányításának és ellenőrzésének jelentős részét egy másik államban végzik;
c) azt egy államban követik el, de olyan szervezett bűnözői csoport vesz benne részt, amely egynél több államban folytat bűnöző tevékenységeket; vagy
d) azt egy államban követik el, de jelentős hatással van egy másik államra nézve.

4. cikk

A szuverenitás védelme

(1) A Részes Államok a jelen Egyezményből fakadó kötelezettségeiket oly módon teljesítik, amely megfelel az államok szuverén egyenlősége és területi sérthetetlensége, valamint a más államok belügyeibe való be nem avatkozás elveinek.
(2) A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése nem jogosít fel egyetlen Részes Államot sem egy másik állam területén olyan joghatóság gyakorlására, illetve funkciók ellátására, amelyek az adott állam hazai joga alapján kizárólag a hazai hatóságok számára vannak fenntartva.

5. cikk

Szervezett bűnözői csoportban való részvétel bűncselekménnyé nyilvánítása

(1) Minden Részes Állam olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogad el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekménnyé nyilvánítsa:
a) az alábbiak valamelyikét vagy mindkettőt olyan önálló bűncselekménnyé, amely elkülönül a bűncselekmények kísérletét vagy végrehajtását magában foglaló cselekményektől:
(i) megállapodást egy vagy több más személlyel közvetlen vagy közvetett pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére irányuló, súlyos bűncselekmény elkövetésében, amely – ahol azt a hazai jog megköveteli – magában foglalja a résztvevők egyikének a megállapodás teljesítése érdekében tett cselekményét, vagy magában foglal egy szervezett bűnözői csoportot;
(ii) olyan személy magatartását, aki a szervezett bűnözői csoport céljának vagy általános értelemben vett bűnös tevékenységének, illetve az adott bűncselekmény elkövetésére irányuló szándékának tudatában aktívan részt vesz a
(a) szervezett bűnözői csoport bűnös tevékenységeiben;
(b) a szervezett bűnözői csoport egyéb tevékenységeiben annak tudatában, hogy részvétele hozzájárul a fent leírt bűnös cél eléréséhez;
b) szervezett bűnözői csoport részvételével megvalósuló súlyos bűncselekmény elkövetésének szervezését, irányítását, elősegítését, támogatását, lehetővé tételét, tanácsokkal segítését.
(2) A jelen cikk (1) bekezdésében hivatkozott tudomásra, szándékra, célra, célzatra vagy beleegyezésre objektív ténybeli körülményekből lehessen következtetni.

(3) Azok a Részes Államok, amelyek hazai joga megköveteli szervezett bűnözői csoport részvételét a jelen cikk (1) bekezdés *a)* pontjának *(i)* alpontja szerint meghatározott bűncselekmények megállapíthatóságához, biztosítsák, hogy hazai joguk fedje le az összes olyan súlyos bűncselekményt, amelyben szervezett bűnözői csoportok vesznek részt. Az ilyen Részes Államok, valamint azok a Részes Államok, amelyek hazai joga megköveteli a jelen cikk (1) bekezdés *a)* pontjának *(i)* alpontja szerint meghatározott bűncselekmények megállapíthatóságához a megállapodás végrehajtására irányuló cselekményt, szintén kötelesek erről értesíteni az Egyesült Nemzetek főtitkárát, amikor a jelen Egyezmény aláírására, illetve a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó okiratok letétbe helyezésére, illetve az ahhoz történő csatlakozásra sor kerül.

6. cikk

A bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosásának bűncselekménnyé nyilvánítása

(1) Minden Részes Állam hazai jogának alapelveivel összhangban olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogad el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekménnyé nyilváníthassák:
a) (i) a vagyon átalakítását vagy átruházását, annak ismeretében, hogy e vagyon bűncselekményből származó jövedelem, azzal a céllal, hogy e vagyon törvénytelen eredetét eltitkolják vagy leplezzék, vagy az alapbűncselekmény elkövetésében részt vevő személyt segítsék a tettéhez fűződő jogkövetkezmények elkerülése érdekében;
(ii) a vagyon valódi természetének, forrásának, helyének, az azzal való rendelkezésnek, mozgásának, tulajdonának vagy az azon fennálló jogoknak az eltitkolását vagy leplezését, annak ismeretében, hogy az illető vagyon bűncselekményből származó jövedelem;
b) saját jogrendszerének alapelveivel összhangban
(i) a vagyon megszerzését, birtoklását, vagy felhasználását, tudva a birtokbavétel időpontjában, hogy az illető vagyon bűncselekményből származó jövedelem;
(ii) a jelen cikkben meghatározott bűncselekmények kísérletét, a bűncselekmények elkövetésére irányuló társulást, szövetkezést, az elkövetésben való részvételt, vagy az elkövetés elősegítését, támogatását, lehetővé tételét vagy az ahhoz történő tanácsadást.
(2) A jelen cikk (1) bekezdésének végrehajtása vagy alkalmazása érdekében
a) minden Részes Állam törekszik arra, hogy az alapbűncselekmények lehető legszélesebb körére alkalmazza a jelen cikk (1) bekezdését;
b) minden Részes Állam az alapbűncselekmények körébe felveszi a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott, súlyos bűncselekményeket, továbbá a jelen Egyezmény 5., 8. és 23. cikkeivel összhangban megállapított bűncselekményeket. Azok a Részes Államok, amelyekben a törvény tételesen felsorolja az alapbűncselekményeket, minimális feltételként az ilyen jegyzékre felveszik a szervezett bűnözői csoportokkal összefüggésbe hozható bűncselekmények lehető legszélesebb körét;
c) a *b)* alpont értelmezésében az alapbűncselekmények egyaránt magukban foglalják az adott Részes Állam joghatóságán belül és kívül elkövetett bűncselekményeket. Mindazonáltal, egy adott Részes Állam joghatóságán kívül elkövetett bűncselekmény csak akkor számít alapbűncselekménynek, ha az adott magatartás bűncselekménynek minősül annak az államnak a hazai joga alapján, amelyben azt elkövették, és bűncselekmény lenne a jelen cikket végrehajtó vagy alkalmazó Részes Állam hazai joga szerint is, ha azt ott követték volna el;
d) minden Részes Állam köteles az Egyesült Nemzetek főtitkára részére megküldeni a jelen cikket hatályba léptető jogszabályainak, valamint azok bármely módosításának, vagy leírásának egy-egy példányát;

e) ha a Részes Állam hazai jogának alapelvei megkövetelik, lehet úgy is rendelkezni, hogy a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott bűncselekmények nem vonatkoznak olyan személyekre, akik az alapbűncselekményt elkövették;
f) a jelen cikk (1) bekezdésében a bűncselekmény tényállási elemeként hivatkozott tudomásra, szándékra vagy célzatra objektív ténybeli körülményekből lehet következtetni.

7. cikk

A pénzmosás leküzdésére hozandó intézkedések

(1) Minden Részes Állam
a) saját hatáskörén belül átfogó hazai jogszabályi és felügyeleti rendszert épít ki a bankok és nem banki pénzintézetek, és – ahol szükséges – egyéb, a pénzmosás szempontjából különösen veszélyeztetett szervezetek számára, annak érdekében, hogy a pénzmosás minden formáját megakadályozza és felderítse. A fenti rendszerben hangsúlyozni kell az ügyfél-azonosításra, a nyilvántartások vezetésére és a gyanús ügyletek bejelentésére vonatkozó követelményeket;
b) a jelen Egyezmény 18. és 27. cikkeiben foglaltak érintetlenül hagyása mellett biztosítja, hogy a pénzmosás elleni fellépésre kijelölt államigazgatási, pénzügyi szabályozó, bűnüldözési és egyéb hatóságok (beleértve – ahol a hazai jog megengedi – az igazságügyi hatóságokat is) a hazai jogban előírt feltételekkel hazai és nemzetközi szinten együttműködhessenek és információt cserélhessenek, és ennek érdekében megvizsgálja egy pénzügyi felderítő egység felállításának lehetőségét, amelynek feladata a lehetséges pénzmosási tevékenységekre vonatkozó információk gyűjtése, elemzése és továbbítása.
(2) A Részes Államok megvizsgálják az olyan ésszerű intézkedések bevezetésének lehetőségét, amelyekkel a készpénz és a megfelelő átruházható értékpapírok nemzetközi mozgását észlelni és követni lehet, figyelemmel az információ megfelelő felhasználásának biztosítására, és anélkül, hogy a törvényes tőkemozgásokat bármely módon akadályoznák. A fenti intézkedések között szerepelhet olyan előírás, miszerint a magánszemélyek és a vállalkozások kötelesek bejelenteni a nagyobb összegű készpénz és a megfelelő átruházható értékpapírok határokon történő átvitelét.
(3) Felhívást kapnak a Részes Államok, hogy a hazai szabályozási és felügyeleti rendszernek a jelen cikk szerint történő létrehozása során, és a jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseinek csorbítása nélkül, iránymutatásként vegyék figyelembe a pénzmosás elleni regionális, interregionális és többoldalú szervezetek vonatkozó kezdeményezéseit.
(4) A Részes Államok a pénzmosás leküzdése érdekében törekednek igazságszolgáltatási, bűnüldözési és pénzügyi szabályozó hatóságaik közötti globális, regionális, szubregionális és kétoldalú együttműködés fejlesztésére és támogatására.

8. cikk

A korrupció bűncselekménnyé nyilvánítása

(1) Minden Részes Állam olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket vezet be, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekménnyé nyilváníthassák az alábbiakat:
a) hivatalos személy részére jogtalan előny ígérete, felkínálása vagy átadása, közvetlenül vagy közvetett módon, akár a hivatalos személy saját maga, akár más természetes vagy jogi személy számára, annak érdekében, hogy az illető hivatalos személy hivatali kötelezettségei teljesítése során valamit megtegyen, illetve ne tegyen meg;

b) hivatalos személy részéről jogtalan előny kérése vagy elfogadása, közvetlenül vagy közvetett módon, akár saját maga, akár más természetes vagy jogi személy számára, annak érdekében, hogy az illető hivatalos személy hivatali kötelezettségei teljesítése során valamit megtegyen, illetve ne tegyen meg.

(2) Minden Részes Állam megfontolja olyan jogalkotási és egyéb intézkedések bevezetését, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekménnyé nyilváníthassák a jelen cikk (1) bekezdésében hivatkozott magatartásokat külföldi hivatalos személy, illetve nemzetközi szervezetben szolgálatot teljesítő személy vonatkozásában is. Hasonlóképpen, minden Részes Állam megfontolja a korrupció egyéb formái bűncselekménnyé nyilvánításának lehetőségét is.

(3) Minden Részes Állam meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a jelen cikkel összhangban megállapított bűncselekményben bűnrészesként való részvételt is bűncselekménnyé nyilváníthassák.

(4) A jelen cikk (1) bekezdése, illetve a 9. cikk értelmezésében „hivatalos személy” alatt állami tisztviselőt vagy olyan személyt kell érteni, aki a hazai jogban meghatározott közszolgálatot teljesít, annak a Részes Államnak a büntetőjoga alkalmazásában, amelyben az illető személy az említett funkciót betölti.

9. cikk

Korrupció elleni intézkedések

(1) A jelen Egyezmény 8. cikkében meghatározott intézkedéseken túlmenően minden Részes Állam – a lehetőségeinek mértékéig és jogrendszerével összhangban – jogalkotási, államigazgatási vagy más hatékony intézkedéseket fogad el a hivatalos személyek megvesztegethetetlenségének erősítésére, valamint megvesztegetésük megelőzésére, felderítésére és megbüntetésére.

(2) Minden Részes Állam intézkedéseket hoz annak biztosítása érdekében, hogy hatóságai hatékonyan lépjenek fel a hivatalos személyek megvesztegetésének megelőzése, felderítése és büntetése terén, ideértve az érintett hatóságok számára biztosított megfelelő függetlenséget is annak érdekében, hogy az eljárásukra gyakorolt illetéktelen befolyást elhárítsák.

10. cikk

A jogi személyek felelőssége

(1) Minden Részes Állam – hazai jogelveivel összhangban – olyan intézkedéseket fogad el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy a jogi személyek felelőssége megállapítható legyen a szervezett bűnözői csoport részvételével elkövetett súlyos bűncselekményekben, illetve a jelen Egyezmény 5., 6., 8. és 23. cikkei szerint megállapított bűncselekményekben való részvétel esetén.

(2) A Részes Állam jogelveivel összhangban a jogi személy felelőssége lehet büntetőjogi, polgári jogi, vagy államigazgatási.

(3) A fenti felelősség nem érinti azoknak a természetes személyeknek a büntetőjogi felelősségét, akik a bűncselekményt ténylegesen elkövették.

(4) Minden Részes Állam különösképpen azt biztosítja, hogy a jelen cikkel összhangban felelőssé tett jogi személyek hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetőjogi vagy nem büntetőjogi szankciók alá essenek, ideértve a pénzügyi szankciókat is.

11. cikk

Büntetőeljárás, ítélet és szankciók

(1) Minden Részes Állam a jelen Egyezmény 5., 6., 8. és 23. cikkei szerint megállapított bűncselekmények elkövetésére olyan szankciókat alkalmaz, amelyek figyelembe veszik az adott bűncselekmény súlyosságát.
(2) Minden Részes Állam törekszik annak biztosítására, hogy a hazai jogában biztosított diszkrecionális jogköröket, melyek a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt üldözött személyek elleni büntetőeljáráshoz kapcsolódnak, úgy alkalmazzák, hogy az ilyen bűncselekmények tekintetében a bűnüldözési intézkedések hatékonysága maximális legyen, és figyelemmel legyen az ilyen bűncselekmények elkövetésétől történő visszatartás szükségességére.
(3) A jelen Egyezmény 5., 6., 8. és 23. cikkei szerint megállapított bűncselekmények esetén minden Részes Állam – hazai jogával összhangban és kellő figyelemmel a védelem jogaira – megfelelő intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a terhelt tárgyalásig vagy fellebbezésig történő szabadlábon hagyása kérdésében hozott döntésekben vegyék figyelembe annak szükségességét, hogy a terhelt jelenlétét biztosítani kell a későbbi büntetőeljárásban.
(4) Minden Részes Állam biztosítja, hogy bíróságai és egyéb illetékes hatóságai szem előtt tartják a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények súlyos természetét, amikor az ilyen bűncselekmény miatt elítéltek korai szabadításának, illetve feltételes szabadlábra helyezésének, próbára bocsátásának lehetőségét vizsgálják.
(5) Minden Részes Állam – ahol szükséges – hazai jogában biztosítja, hogy a jelen Egyezményben meghatározott bármely bűncselekmény miatt folytatott eljárás megindítására megfelelően hosszú elévülési idő álljon rendelkezésre, illetve szintén egy hosszabb időszakot biztosít olyan esetekben, ha a feltételezett elkövető kijátszotta az igazságszolgáltatást.
(6) A jelen Egyezménynek egyetlen rendelkezése sem érinti azt az alapelvet, hogy a benne leírt bűncselekmények meghatározása, az alkalmazandó jogi védelem, illetőleg egyéb, a magatartás törvényességét szabályozó jogelvek szabályozása a Részes Állam hazai joga számára van fenntartva, és hogy az ilyen bűncselekményeket a hazai jog alapján kell üldözni és büntetni.

12. cikk

Elkobzás és lefoglalás

(1) A Részes Államok a saját hazai jogrendszerük adta lehető legszélesebb körben olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy el lehessen kobozni az alábbiakat:
a) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményekből származó jövedelmeket, illetve az ilyen jövedelemmel megegyező értékű vagyont;
b) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények elkövetéséhez használt, vagy annak elkövetésére szánt vagyont, felszerelést vagy eszközöket.
(2) A Részes Államok olyan intézkedéseket fogadnak el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy lehetővé tegyék a jelen cikk (1) bekezdésében említett vagyontárgyak későbbi elkobzás céljából történő azonosítását, nyomon követését vagy lefoglalását.
(3) Amennyiben a bűncselekményből származó jövedelmet részben vagy egészben más vagyonná alakították vagy váltották át, akkor a jelen cikkben említett intézkedéseket az illető vagyontárgyakra kell alkalmazni a jövedelem helyett.

(4) Amennyiben a bűncselekményből származó jövedelmet törvényes forrásokból származó jövedelmekkel keverték össze, az ilyen vagyon a becsült jövedelem nagyságáig elkobozható, anélkül hogy a lefoglalásra vonatkozó jogkörök csorbulnának.
(5) A bűncselekményből származó jövedelemből, az ilyen jövedelemből átalakított vagy átváltott vagyonból, vagy az ilyen jövedelemmel összekevert vagyonból származó bevételre vagy egyéb anyagi előnyre is a jelen cikkben hivatkozott intézkedéseket kell alkalmazni, ugyanolyan módon és mértékben, mint a bűncselekményből származó jövedelem esetén.
(6) A jelen cikk és a 13. cikk alkalmazása érdekében minden Részes Állam feljogosítja bíróságait vagy illetékes hatóságait, hogy elrendeljék a banki, pénzügyi és kereskedelmi nyilvántartások rendelkezésre bocsátását, illetve lefoglalását. A Részes Államok a banktitokra való hivatkozással nem tagadhatják meg a jelen bekezdés előírásainak teljesítését.
(7) A Részes Államok megvizsgálhatják annak a lehetőségét, hogy a bűncselekmény elkövetőjének kelljen bizonyítania a feltételezetten bűncselekményből származó, elkobzás alá eső jövedelem vagy egyéb elkobozható vagyon törvényes eredetét, amennyiben ez összeegyeztethető a hazai jog elveivel, és az igazságügyi és egyéb eljárások természetével.
(8) A jelen cikk rendelkezései nem értelmezhetők oly módon, hogy jóhiszemű harmadik felek jogait csorbítsák.
(9) A jelen cikk egyetlen rendelkezése sem érinti azt az elvet, hogy az itt hivatkozott intézkedéseket az egyes Részes Államok hazai jogával összhangban és annak rendelkezései szerint kell meghatározni és végrehajtani.

13. cikk

Nemzetközi együttműködés az elkobzás érdekében

(1) Az a Részes Állam, amelyik egy másik, a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményben joghatósággal bíró Részes Államtól megkeresést kapott a jelen Egyezmény 12. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott, az illető Részes Állam területén található, bűncselekményből származó jövedelem, vagyon felszerelés vagy más eszköz lefoglalására, a saját hazai jogrendszere adta lehetőségek legszélesebb körű kihasználásával
a) továbbítja a megkeresést illetékes hatóságaihoz elkobzási határozat beszerzése, és – a határozat meghozatalát követően – annak végrehajtására érdekében; vagy
b) illetékes hatóságaihoz végrehajtás céljából benyújtja a megkereső Részes Állam területén lévő bíróság által kiadott elkobzási határozatot, a jelen Egyezmény 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban, amennyiben az a megkeresett Részes Állam területén található, bűncselekményből származó jövedelem, vagyon, felszerelés vagy más eszköz lefoglalására vonatkozik.
(2) A jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményben joghatósággal bíró Részes Államtól érkező megkeresést követően a megkeresett Részes Állam intézkedéseket foganatosít a jelen Egyezmény 12. cikkének (1) bekezdésében hivatkozott, bűncselekményből származó jövedelem, vagyon, eszköz vagy más segédeszköz azonosítása, nyomon követése vagy lefoglalása érdekében a megkereső Részes Állam, vagy a jelen cikk (1) bekezdése alapján benyújtott kérelemben megkeresett Részes Állam által történő későbbi elkobzása céljából.
(3) A jelen Egyezmény 18. cikke *mutatis mutandis* alkalmazandó a jelen cikkre is. A 18. cikk (15) bekezdésében meghatározott információkon túlmenően, a jelen cikk alapján benyújtott megkereséseknek az alábbiakat kell tartalmazniuk:

a) a jelen cikk (1) bekezdés *a)* pontja szerinti megkeresés esetén az elkobzandó vagyon leírását, valamint annak a tényállásnak a kifejtését, amelyre a megkereső Részes Állam a kérelmét alapítja, és amely elégséges ahhoz, hogy a megkeresett Részes Állam hazai joga szerint a határozatot beszerezhesse;

b) a jelen cikk (1) bekezdés *b)* pontja szerinti megkeresés esetén a megkereső Részes Állam által kiadott elkobzási határozatnak a jogilag elfogadható példányát, amelyre a kérelmet alapozták, a tényállás kifejtését, valamint az arra vonatkozó információkat, hogy milyen mértékig kérik a végzés végrehajtását;

c) a jelen cikk (2) bekezdése szerinti megkeresés esetén annak a tényállásnak a kifejtését, amelyre a megkereső Részes Állam hivatkozik, illetve a kért intézkedés leírását.

(4) A jelen cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott döntéseket és intézkedéseket a megkeresett Részes Állam hazai jogával és eljárási szabályaival összhangban és annak rendelkezései szerint, illetve olyan kétoldalú egyezmény, szerződés vagy megállapodás alapján hozza meg, amely az illető Részes Államot a megkereső Részes Állammal szemben kötelezi.

(5) Minden Részes Állam köteles az Egyesült Nemzetek főtitkára részére megküldeni a jelen cikket hatályba léptető jogszabályainak, valamint azok bármely módosításának, vagy leírásának egy-egy példányát.

(6) Ha valamely Részes Állam úgy dönt, hogy a jelen cikk (1) és (2) bekezdésében hivatkozott intézkedések meghozatalának feltételéül szabja egy vonatkozó nemzetközi szerződés meglétét, az illető Részes Állam a jelen Egyezményt szükséges és elégséges szerződéses alapnak tekinti.

(7) A Részes Állam megtagadhatja a jelen cikk alapján történő együttműködést, ha az a bűncselekmény, amelyre a kérelem vonatkozik, nem tartozik a jelen Egyezmény hatálya alá.

(8) A jelen cikk rendelkezései nem értelmezhetők oly módon, hogy jóhiszemű harmadik felek jogait csorbítsák.

(9) A Részes Államok megvizsgálják olyan két- vagy többoldalú nemzetközi egyezmények, szerződések vagy megállapodások megkötésének lehetőségét, amelyek célja a jelen cikk alapján folytatandó nemzetközi együttműködés hatékonyságának javítása.

14. cikk

A bűncselekményből származó, elkobzott jövedelem és vagyon felhasználása

(1) A Részes Állam által a jelen Egyezmény 12. cikkének vagy a 13. cikkének (1) bekezdése alapján elkobzott, bűncselekményből származó jövedelmeket a Részes Állam hazai joga vagy közigazgatási eljárásai szerint használja fel.

(2) Ha valamely Részes Állam a jelen Egyezmény 13. cikke szerint egy másik Részes Állam megkeresése alapján jár el, akkor a hazai jogában megengedett mértékig, és erre irányuló kérelem esetén elsőbbséget biztosít annak, hogy az elkobzott, bűncselekményből származó jövedelmeket vagy vagyont visszajuttassa a megkereső Részes Államnak annak érdekében, hogy az kártérítést nyújthasson a bűncselekmény áldozatainak, illetve visszaadhassa a bűncselekményből származó jövedelmet és vagyont jogos tulajdonosainak.

(3) Ha valamely Részes Állam a jelen Egyezmény 12. és 13. cikke értelmében egy másik Részes Állam megkeresése alapján jár el, külön megvizsgálhatja szerződés vagy megállapodás megkötésének lehetőségét az alábbiakról:

a) az érintett bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon, illetve a bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon értékesítéséből befolyt összegeknek vagy azok egy részének átutalásáról, a jelen Egyezmény 30. cikke (2) bekezdésének *c)* pontja szerint kijelölt számlára, illetve a szervezett bűnözés elleni harcra szakosodott kormányközi szervezetek javára;

b) az érintett bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon, illetve a bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon értékesítéséből befolyt összegeknek vagy azok egy részének más Részes Államokkal történő rendszeres vagy eseti megosztásáról, hazai jogával vagy közigazgatási eljárásával összhangban.

15. cikk

Joghatóság

(1) Minden Részes Állam olyan intézkedéseket vezet be, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy megállapítsa joghatóságát a jelen Egyezmény 5., 6., 8. és 23. cikkei szerint megállapított bűncselekmények kapcsán, amikor
a) a bűncselekményt az illető Részes Állam területén követték el;
b) a bűncselekményt az elkövetés időpontjában az illető Részes Állam lobogója alatt közlekedő hajó, vagy az illető Részes Állam törvényei szerint bejegyzett légi jármű fedélzetén követték el.
(2) A jelen Egyezmény 4. cikke értelmében, a Részes Állam akkor is megállapíthatja joghatóságát a fenti bűncselekmény felett, ha
a) a bűncselekményt az illető Részes Állam állampolgára ellen követik el;
b) a bűncselekményt az illető Részes Állam állampolgára vagy olyan hontalan személy követi el, aki tartósan annak területén él; vagy
c) a bűncselekmény:
(i) a jelen Egyezmény 5. cikkének (1) bekezdésében megállapítottak között szerepel és a Részes Állam területén kívül követték el, egy másik, a területén elkövetett súlyos bűncselekményre tekintettel;
(ii) a jelen Egyezmény 6. cikk (1) bekezdés *b)* pontjának *(ii)* alpontjában megállapítottak között szerepel és a Részes Állam területén kívül követték el, egy a 6. cikk (1) bekezdés *a)* pontjának *(i)* vagy *(ii),* vagy *b)* pontjának *(i)* alpontjában megállapított, a területén elkövetendő bűncselekményre tekintettel.
(3) A jelen Egyezmény 16. cikkének (10) bekezdése alkalmazása érdekében minden Részes Állam olyan intézkedéseket fogad el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy megállapítsa joghatóságát a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények esetében akkor, amikor a feltételezett elkövető az ő területén tartózkodik, és akit kizárólag azért nem ad ki, mert az a saját állampolgára.
(4) Minden Részes Állam ezen kívül olyan intézkedéseket is bevezethet, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy megállapítsa joghatóságát a jelen Egyezményben tárgyalt bűncselekmények felett, ha a feltételezett elkövető az ő területén tartózkodik, és nem adja ki az illető személyt.
(5) Ha egy, a jelen cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott joghatóságát gyakorló Részes Államnak értesítés útján, vagy egyéb módon a tudomására jut, hogy egy másik vagy több Részes Állam ugyanazon cselekmény miatt nyomozást, büntető vagy bírósági eljárást folytat, az illető Részes Államok illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással lépéseik összehangolása érdekében.
(6) A jelen Egyezmény, az általános nemzetközi jogi normákat nem érintve, nem zárja ki bármely Részes Állam hazai jogával összhangban megállapított bármilyen büntető joghatósága gyakorlását.

16. cikk

Kiadatás

(1) A jelen cikk alkalmazandó az Egyezményben meghatározott bűncselekményekre vagy olyan esetekben, amikor a 3. cikk (1) bekezdésének *a)* vagy *b)* pontjában meghatározott bűncselekményben szervezett bűnözői csoport is részt vesz, és a kiadatási kérelemben megnevezett személy a megkeresett Részes Állam területén tartózkodik, feltéve, hogy az a bűncselekmény, amely alapján kiadatást kérik, mind a megkereső, mind a megkeresett Részes Állam hazai joga szerint bűncselekménynek minősül.

(2) Ha a kiadatási kérelem több elkülönülő súlyos bűncselekményt tartalmaz, amelyek közül egyesek nem tartoznak a jelen Egyezmény hatálya alá, a megkeresett Részes Állam azokra a bűncselekményekre is alkalmazhatja a jelen cikk rendelkezéseit.

(3) Minden bűncselekmény, amelyre a jelen cikk alkalmazandó, kiadatást megalapozó bűncselekménynek tekintendő a Részes Államok között hatályban lévő kiadatási egyezményekben is. A Részes Államok vállalják, hogy az ilyen bűncselekményeket felveszik a kiadatást megalapozó bűncselekmények közé, a közöttük kötendő minden kiadatási egyezményben.

(4) Ha egy olyan Részes Állam, amelyik nemzetközi szerződés meglétéhez köti a kiadatást, egy olyan Részes Államtól kap kiadatási kérelmet, amellyel nem kötött kiadatási egyezményt, a kiadatás jogi alapjaként számításba veheti a jelen Egyezményt olyan bűncselekmény esetében, amelyre a jelen cikk kiterjed.

(5) Azok a Részes Államok, amelyek nemzetközi szerződés meglétéhez kötik a kiadatást,

a) a jelen Egyezmény megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratainak letétbe helyezésekor tájékoztatják az Egyesült Nemzetek főtitkárát, hogy elfogadják-e a jelen Egyezményt jogi alapnak a jelen Egyezményhez csatlakozott többi Részes Állammal folytatott kiadatási együttműködéshez; és

b) ha nem fogadják el a jelen Egyezményt jogi alapnak a kiadatási együttműködéshez, akkor – ha lehetséges – a jelen Egyezményhez csatlakozott többi Részes Állammal kiadatási egyezményeket kötnek a jelen cikk rendelkezéseinek végrehajtása érdekében.

(6) Azok a Részes Államok, amelyek a kiadatást nem kötik nemzetközi szerződés meglétéhez, egymás között kiadatást megalapozó bűncselekménynek ismerik el a jelen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket.

(7) A kiadatás a megkereső Részes Állam hazai jogában, vagy a vonatkozó kiadatási egyezményben előírt feltételekkel történik ideértve – egyebek mellett – kiadatáshoz szükséges minimális büntetési tételre vonatkozó feltételeket és azokat az indokokat, amelyekkel a megkeresett Részes Állam megtagadhatja a kiadatást.

(8) A Részes Államok hazai joguk rendelkezéseivel összhangban, törekednek a kiadatási eljárások felgyorsítására és az ahhoz kapcsolódó bizonyítási követelmények egyszerűsítésére az olyan bűncselekmények tekintetében, amelyek a jelen cikk hatálya alá tartoznak.

(9) A megkeresett Részes Állam hazai jogának és az általa megkötött kiadatási egyezmények rendelkezéseivel összhangban, a megkereső Részes Állam kérésére, amint kielégítő módon meggyőződött arról, hogy a körülmények úgy kívánják és az eset sürgős, jogosult a saját területén tartózkodó személyt, akinek a kiadatást kérik, őrizetbe venni, vagy egyéb megfelelő intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy az illető jelenlétét biztosítsa a kiadatási eljárásban.

(10) Az a Részes Állam, amelynek a területén egy feltételezett elkövető tartózkodik, és a jelen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény kapcsán nem adja ki az illető személyt azzal az indokkal, hogy az illető a saját állampolgára, a kiadatást kérő Részes Állam megkeresésére, késedelem nélkül átadja az ügyet illetékes hatóságainak büntetőeljárás lefolytatása céljából. A nevezett hatóságok ugyanolyan módon hozzák meg döntésüket és folytatják le az eljárást, mint a Részes Állam hazai jogában meghatározott, más súlyos bűncselekmény esetében. Az érintett Részes Államok együttműködnek egymással, különösen az eljárási és bizonyítási kérdésekben annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen büntetőeljárás hatékonyságát.

(11) Amennyiben egy Részes Állam hazai joga a saját állampolgár kiadatását, vagy egyéb átadását csak azzal a feltétellel engedélyezi, ha a kiadott személyt a kiadatási, vagy átadási kérelem alapját képező tárgyaláson vagy eljárásban kiszabott büntetés letöltése céljából visszaadják az őt kiadó Részes Államnak, továbbá ha a kiadó és a személy kiadatását kérő Részes Állam ebben és egyéb – általuk szükségesnek ítélt – feltételekben megállapodtak, akkor az ilyen feltételekhez kötött kiadatásnak vagy átadásnak teljesítenie kell a jelen cikk (10) bekezdésében előírt kötelezettséget.
(12) Amennyiben egy ítélet végrehajtása céljából kért kiadatást azzal az indokkal tagadnak meg, hogy az illető a megkeresett Részes Állam állampolgára, a megkeresett Részes Állam – ha a hazai joga azt lehetővé teszi, és az abban előírt követelményekkel összhangban – a megkereső Részes Állam kérésére, megvizsgálja a megkereső Részes Állam hazai joga szerint kiszabott ítélet, illetve annak még hátralévő része végrehajthatóságát.
(13) Minden személyt, aki ellen a jelen cikk hatálya alá eső bűncselekmények kapcsán eljárást folytatnak, az eljárás minden szakaszában tisztességes elbánásban kell részesíteni, ideértve mindazon jogok és garanciák biztosítását, amelyeket annak a Részes Államnak a hazai joga ír elő, amelynek a területén az illető személy tartózkodik.
(14) A jelen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az kötelezővé tenné a kiadatást olyan esetben, ha a megkeresett Részes Állam alapos indokkal feltételezi, hogy a kérelem az érintett személlyel szemben, annak neme, faji hovatartozása, vallása, nemzetisége, etnikai származása vagy politikai meggyőződése miatti üldözésére vagy megbüntetésére irányul, vagy, hogy a kérelem teljesítése bármely fenti okból sértené az illető személy helyzetét.
(15) A Részes Államok nem tagadhatják meg a kiadatást kizárólag azon az alapon, hogy a bűncselekménynek, megítélésük szerint, pénzügyi vonzatai is vannak.
(16) A kiadatás megtagadását megelőzően a megkeresett Részes Állam – amennyiben indokolt – egyeztet a megkereső Részes Állammal, hogy megfelelő lehetőséget biztosítson számára véleményének kifejtésére és a váddal kapcsolatos tájékoztatás megadására.
(17) A Részes Államok törekednek a kiadatás végrehajtását szolgáló vagy hatékonyságát javító két- és többoldalú megállapodások vagy egyezmények megkötésére.

17. cikk

Elítélt személyek átszállítása

A Részes Államok megfontolhatják két- vagy többoldalú megállapodások vagy egyezmények megkötését a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt szabadságvesztésre ítélt vagy más szabadságelvonással járó intézkedés hatálya alatt álló személyek saját területükre történő átszállításáról annak érdekében, hogy büntetésüket ott tölthessék le.

18. cikk

Kölcsönös jogsegély

(1) A Részes Államok a 3. cikk szerint a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményekhez kapcsolódóan a lehető legszélesebb körben biztosítják egymás számára a kölcsönös jogsegélyt a nyomozások, a vád- és bírósági eljárások területén, továbbá kölcsönösen hasonló segítséget nyújtanak egymásnak, amikor a megkereső Részes Állam alapos okkal feltételezi, hogy a 3. cikk (1) bekezdés *a)* vagy *b)* pontjában hivatkozott bűncselekmény nemzetközi jellegű, ideértve azokat az eseteket, amikor a bűncselekmény áldozatai, tanúi, jövedelmei, eszközei vagy bizonyítékai a megkeresett Részes Államban találhatók és a bűncselekményben szervezett bűnözői csoport is részt vett.

(2) Kölcsönös jogsegélyt kell nyújtani a megkeresett Részes Állam vonatkozó törvényeiben, egyezményeiben, megállapodásaiban és egyezségeiben megengedett lehető legszélesebb körben olyan bűncselekményekhez kapcsolódó nyomozásokban, vád- és bírósági eljárásokban, ahol a megkereső Részes Államban a jogi személy felelőssége a jelen Egyezmény 10. cikke szerint megállapítható.

(3) A jelen cikk értelmében nyújtandó kölcsönös jogsegély az alábbi célok bármelyike érdekében igényelhető:

a) személyektől bizonyíték vagy vallomás beszerzése;

b) igazságügyi hatóságok hivatalos iratainak kézbesítése;

c) kutatások, lefoglalások végrehajtása;

d) tárgyak és helyszínek szemléje;

e) tájékoztatás, bizonyítékok és szakértői vélemények biztosítása;

f) az adott ügyre vonatkozó iratok és nyilvántartási adatok – ideértve a kormányzati, banki, pénzügyi, vállalati és üzleti nyilvántartási adatokat is – eredetijének vagy hiteles másolatának átadása;

g) bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon, eszközök vagy egyéb dolgok bizonyítási célból történő azonosítása és nyomon követése;

h) személyeknek a megkereső Részes Államban történő önkéntes megjelenésének elősegítése;

i) minden egyéb segítségnyújtási forma, amely nem ellentétes a megkeresett Részes Állam hazai jogával.

(4) A hazai jog sérelme nélkül, a Részes Állam illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül is tájékoztatást adhatnak büntető ügyekben egy másik Részes Állam illetékes hatósága részére, amennyiben úgy vélik, hogy a tájékoztatás segítheti a hatóságot a nyomozás vagy büntetőeljárás lefolytatásában vagy sikeres lezárásában, vagy az érintett Részes Államban alapjául szolgálhat a jelen Egyezmény szerinti megkeresés elkészítéséhez.

(5) A jelen cikk (4) bekezdése szerinti tájékoztatás adása nem sértheti a tájékoztatást nyújtó illetékes hatóságnak a saját államában folytatott nyomozását és büntetőeljárását. A tájékoztatást fogadó illetékes hatóság köteles betartani a tájékoztatásnak – akár ideiglenes – titokban tartására vonatkozó elvárását, illetve az annak felhasználására vonatkozó korlátozásokat. Ugyanakkor ez nem zárja ki, hogy a tájékoztatott Részes Állam eljárása során olyan bizonyítékot tárjon fel, amely a vádlott személyre nézve felmentő jellegű. Ilyen esetben a tájékoztatott Részes Állam a nyilvánosságra hozatal előtt köteles értesíteni a tájékoztató Részes Államot, illetve – kérés esetén – egyeztetni a tájékoztató Részes Állammal. Ha – kivételes esetben – nem lehetséges az előzetes értesítés, a tájékoztatott Részes Állam késedelem nélkül köteles értesíteni a tájékoztató Részes Államot a nyilvánosságra hozatalról.

(6) A jelen cikk rendelkezései nem érintik az egyéb, két- vagy többoldalú szerződés alapján fennálló kötelezettségeket, amelyek teljes körűen vagy részben irányadók a kölcsönös jogsegélyre.

(7) A jelen cikk (9)–(29) bekezdései akkor alkalmazandók a jelen cikk alapján előterjesztett megkeresésekre, ha a kérdéses Részes Államokat nem köti kölcsönös jogsegély-egyezmény. Ha a Részes Államokat köti ilyen egyezmény, akkor az illető egyezmény megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni, hacsak a Részes Államok meg nem állapodnak abban, hogy azok helyett a jelen cikk (9)–(29) bekezdéseit alkalmazzák. Ösztönözzük a Részes Államokat, hogy ezeket a bekezdéseket alkalmazzák, amennyiben azok elősegítik az együttműködést.
(8) A Részes Államok a banktitokra hivatkozva nem tagadhatják meg a jelen cikk szerinti kölcsönös jogsegélyt.
(9) A Részes Államok megtagadhatják a jelen cikk szerinti kölcsönös jogsegély teljesítését a cselekmény kettős büntethetőségének hiánya miatt. Ugyanakkor a megkeresett Részes Állam – saját elhatározása alapján – jogsegélyt nyújthat a saját belátása szerinti mértékig, függetlenül attól, hogy az adott cselekmény a megkeresett Részes Állam hazai joga alapján bűncselekménynek minősül-e.
(10) Az egyik Részes Állam területén fogvatartott vagy büntetését töltő személy, akinek megjelenését kérik egy másik Részes Államban azonosítás, vallomástétel céljából vagy egyéb célból, amely segítséget nyújthat a bizonyításhoz a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozásban, vád- vagy bírósági eljárásban, az alábbi feltételek teljesülése esetén adható át:
a) az érintett személy szabad akaratából, kellő tájékoztatás után beleegyezik az átszállításba;
b) a két Részes Állam illetékes hatóságai megállapodnak, az érintett Részes Államok által megfelelőnek tartott feltételekkel.
(11) A jelen cikk (10) bekezdése alkalmazásában:
a) az a Részes Állam, amelynek a személyt átadják, jogosult és köteles az átadott személyt őrizetben tartani, kivéve, ha az átadó Részes Állam felhatalmazza vagy másképp rendelkezik;
b) az a Részes Állam, amelynek a személyt átadják, késedelem nélkül teljesíti azt a kötelezettségét, hogy az illető személyt az előre megállapodott időpontban visszaadja az átadó Részes Állam őrizetébe, illetve a két Részes Állam illetékes hatóságai által ettől eltérő megállapodását;
c) az a Részes Állam, amelynek a személyt átadják, nem kérheti az átadó Részes Államtól, hogy kiadatási eljárást indítson az illető személy visszaadásáért;
d) az átadott személynek az átadó Részes Államban letöltött büntetésébe be kell számítani azt az időt, amelyet az átvevő Részes Állam őrizetében töltött.
(12) Abban a Részes Államban, amelynek átadják, az érintett személyt – függetlenül annak állampolgárságától – nem lehet eljárás alá vonni, fogva tartani, büntetni, vagy személyes szabadságában bármely más módon korlátozni a megkeresett Részes Államból történő elindulását megelőző cselekményekre, keresetekre vagy ítéletekre tekintettel, kivéve, ha az a Részes Állam, amely a személyt a jelen cikk (10)–(11) bekezdései alapján átadja, ebbe beleegyezik.

(13) Minden Részes Állam kijelöl egy központi hatóságot, amelynek feladata és hatásköre a kölcsönös jogsegélykérelmek átvétele és azok végrehajtása, vagy végrehajtás céljából az illetékes hatóságokhoz történő továbbítása. Ha valamely Részes Államon belül külön régió vagy terület van, amelyben saját kölcsönös jogsegély-rendszer érvényes, akkor külön központi hatóságot jelölhet ki, amely a fenti feladatkört ellátja az illető régió vagy terület tekintetében. A központi hatóságok kötelesek biztosítani a kapott kérelmek gyors és szakszerű végrehajtását vagy továbbítását. Amennyiben a központi hatóság a kérelmet az illetékes hatósághoz továbbítja végrehajtás céljából, felhívja azt a kérelem gyors és szakszerű végrehajtására. A jelen Egyezmény megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratainak letétbe helyezésekor Minden Részes Állam köteles tájékoztatni az Egyesült Nemzetek főtitkárát az erre a célra kijelölt központi hatóságáról. A kölcsönös jogsegélyre vonatkozó kérelmeket és az azokkal kapcsolatos összes tájékoztatást az egyes Részes Államok által kijelölt központi hatósághoz kell továbbítani. Ez a követelmény nem érinti a Részes Állam azon jogát, hogy előírja, hogy a fenti kérelmeket és értesítéseket diplomáciai úton, és sürgős esetekben – ha a Részes Államok ebben megállapodnak – ha lehetséges, a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetén (INTERPOL) keresztül továbbítsák részére.

(14) A kérelmeket írásban, vagy ha ez lehetséges, bármely más módon, amely képes írott formátumban azt előállítani, a megkeresett Részes Állam által elfogadott nyelven kell benyújtani olyan feltételekkel, amelyek a megkeresett Részes Állam számára biztosítják a valódiság ellenőrzését. A jelen Egyezmény megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratainak letétbe helyezésekor minden Részes Állam köteles tájékoztatni az Egyesült Nemzetek főtitkárát a számára elfogadható nyelvről vagy nyelvekről. Sürgős esetekben, illetve amennyiben erről a Részes Államok megállapodnak, a kérelmeket szóban is elő lehet terjeszteni, de azokat azonnal írásban is meg kell erősíteni.

(15) A kölcsönös jogsegélyre vonatkozó kérelem az alábbiakat tartalmazza:

a) a megkereső hatóság azonosító adatait;

b) a nyomozás, vád- vagy bírósági eljárás tárgyát és jellegét, amelyre a kérelem vonatkozik, valamint a nyomozást, vád- vagy bírósági eljárást folytató hatóság nevét és feladatkörét;

c) a legfontosabb tények összefoglalását, kivéve, ha a kérelem bírósági dokumentumok kézbesítésére vonatkozik;

d) a kért segítség leírását, valamint minden olyan különleges eljárási szabályt, amelynek a betartását a megkereső állam kéri;

e) ha lehetséges, minden érintett személy személyazonosságát, tartózkodási helyét és állampolgárságát; és

f) a kért bizonyíték, tájékoztatás vagy intézkedés célját.

(16) A megkeresett Részes Állam további tájékoztatást kérhet, ha azt szükségesnek látja a megkeresésnek a hazai jogával összhangban történő teljesítéséhez, vagy ha az elősegítheti a megkeresés végrehajtását.

(17) A kérelmet a megkeresett Részes Állam hazai jogával összhangban és – addig a mértékig, amennyiben az nem ellentétes a megkeresett Részes Állam jogával és lehetséges – a kérelemben meghatározott eljárást követve kell teljesíteni.

(18) Ha egy személy valamely Részes Állam területén tartózkodik, és egy másik Részes Állam igazságügyi szerve kívánja meghallgatni mint tanút vagy szakértőt, akkor az előbbi Részes Állam, ha lehetséges és a hazai jog alapelveivel összeegyeztethető, az utóbbi kérésére engedélyezheti, hogy a meghallgatást videokonferencia segítségével folytassák le, amennyiben a kérdéses személy számára nem lehetséges vagy nem kívánatos a megjelenés a megkereső Részes Államban. A Részes Államok megállapodhatnak úgy is, hogy az ilyen meghallgatást a megkereső Részes Állam igazságügyi hatósága folytassa le a megkeresett Részes Állam igazságügyi hatóságának részvételével.

(19) A megkereső Részes Állam a megkeresett Részes Állam által átadott információkat vagy bizonyítékokat a megkeresett Részes Állam előzetes hozzájárulása nélkül nem adhatja tovább vagy használhatja fel a kérelemben megjelölttől eltérő nyomozás, vád- vagy bírósági eljárás céljaira. A fenti előírás nem zárja ki, hogy a megkereső Részes Állam eljárása során olyan információt fedjen fel, amely a vádlottra nézve felmentő jellegű. Ilyen esetben a megkereső Részes Állam a nyilvánosságra hozatal előtt köteles értesíteni a megkeresett Részes Államot, illetve – kérés esetén – egyeztetni a megkeresett Részes Állammal. Ha – kivételes esetben – az előzetes értesítés nem lehetséges, a megkereső Részes Állam késedelem nélkül köteles értesíteni a megkeresett Részes Államot a nyilvánosságra hozatalról.
(20) A megkereső Részes Állam kérheti, hogy a megkeresett Részes Állam kezelje bizalmasan a kérelem tényét és tartalmát, kivéve a megkeresés teljesítéséhez szükséges mértékig. Ha a megkeresett Részes Állam nem tud a bizalmas kezelés követelményének eleget tenni, erről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső Részes Államot.
(21) A kölcsönös jogsegély megtagadható,
a) ha a kérelmet nem a jelen cikk rendelkezéseivel összhangban nyújtják be;
b) ha a megkeresett Részes Állam úgy véli, hogy a kérés teljesítése valószínűleg sértené szuverenitását, biztonságát, közrendjét vagy más alapvető érdekeit;
c) ha a megkeresett Részes Állam hatóságai számára a hazai joga tiltja, hogy a kért intézkedést a saját joghatóságuk körében hasonló bűncselekmény miatt folytatott nyomozás, vád- vagy bírósági eljárás során alkalmazzák;
d) ha a megkeresés teljesítése a megkeresett Részes Állam jogrendszerének a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó jogszabályaival ellentétes lenne.
(22) A Részes Államok nem tagadhatják meg a kölcsönös jogsegély iránti kérelem teljesítését kizárólag azon az alapon, hogy a bűncselekménynek megítélésük szerint pénzügyi vonzatai is vannak.
(23) A kölcsönös jogsegély megtagadását minden esetben indokolni kell.
(24) A megkeresett Részes Állam a kölcsönös jogsegélyre vonatkozó kérelmet a lehető legrövidebb időn belül teljesíti, és a megkereső Részes Állam által esetleg javasolt, lehetőleg magában a kérelemben megindokolt határidőket a legmesszebbmenőkig figyelembe veszi. A megkeresett Részes Állam késedelem nélkül válaszol a megkereső Részes Államnak a kérelem intézésének állására vonatkozó indokolt érdeklődésére. A megkereső Részes Állam azonnal tájékoztatja a megkeresett Részes Államot, amint az előterjesztett jogsegélyre vonatkozó kérelem teljesítésére a továbbiakban már nem tart igényt.
(25) A megkeresett Részes Állam jogosult a kölcsönös jogsegély iránti kérelem teljesítését elhalasztani, arra alapozva, hogy az akadályozza egy folyamatban lévő nyomozását, vád- vagy bírósági eljárását.
(26) Mielőtt a megkeresett Részes Állam a jelen cikk (21) bekezdése szerint elutasítana egy kérelmet, vagy a jelen cikk (25) bekezdése szerint elhalasztaná annak teljesítését, egyeztet a megkereső Részes Állammal arra vonatkozólag, hogy az általa szükségesnek tartott feltételekkel a jogsegély teljesíthető-e. Ha a megkereső Részes Állam elfogadja a jogsegély ilyen feltételek melletti teljesítését, akkor a jogsegélyt ezekkel a feltételekkel teljesíteni kell.

(27) A jelen cikk (12) bekezdésében foglaltak alkalmazásának sérelme nélkül, az a tanú, szakértő vagy más személy, aki a megkereső Részes Állam kérésére beleegyezik, hogy a megkereső Részes Állam területén folyó eljárásban bizonyítékot szolgáltat, vagy segítséget nyújt egy ott folyó nyomozásban, vád- vagy bírósági eljárásban, annak területén nem vonható eljárás alá, nem tartható fogva, nem büntethető vagy személyes szabadságában egyébként nem korlátozható a megkeresett Részes Államból történő elindulását megelőző cselekmények, keresetek vagy ítéletek alapján. Ez a mentesség megszűnik, ha a tanú, szakértő vagy egyéb személy – azt követően, hogy közölték vele, hogy az igazságügyi szervek tovább már nem igénylik a jelenlétét – további tizenöt egymást követő napig, illetve a Részes Államok által megállapodott ettől eltérő időtartamig önszántából a megkereső Részes Állam területén maradt annak ellenére, hogy lehetősége volt a távozásra, vagy távozása után saját szabad akaratából visszatért.
(28) A megkeresés teljesítésének szokásos költségeit a megkereső Részes Állam viseli, hacsak az érintett Részes Államok másképpen nem állapodtak meg. Ha a megkeresés teljesítéséhez jelentős vagy kivételesen nagy összegű kiadások szükségesek, a Részes Államok egyeztetnek a megkeresés teljesítésének feltételei és körülményei megállapítása érdekében, illetve egyeztetnek a költségek viselésének módjáról.
(29) A megkeresett Részes Állam:
a) átadja a megkereső Részes Államnak minden olyan, birtokában lévő kormányzati nyilvántartási adat, dokumentum vagy tájékoztatás másolatát, amely hazai joga alapján a nyilvánosság számára hozzáférhető;
b) saját belátása szerint jogosult az általa megfelelőnek tartott feltételekkel olyan, a birtokában lévő kormányzati nyilvántartási adat, dokumentum másolatát vagy tájékoztatást egészben vagy részben átadni a megkereső Részes Államnak, amely hazai joga alapján a nyilvánosság számára nem hozzáférhető.
(30) A Részes Államok megvizsgálják olyan két- vagy többoldalú egyezmények, szerződések vagy megállapodások megkötésének lehetőségét, amelyek a jelen cikknek a céljait szolgálják, illetve elősegítik annak gyakorlati végrehajtását vagy hatékonyságának javítását.

19. cikk

Közös nyomozások

A Részes Államok megvizsgálják olyan két- vagy többoldalú egyezmények, szerződések vagy megállapodások megkötésének lehetőségét, amelyek révén a két vagy több Részes Államban folyó nyomozások, vád- és bírósági eljárások tárgyával kapcsolatban az illetékes hatóságok közös nyomozócsoportokat tudnak felállítani. Ilyen szerződés vagy megállapodás híján közös nyomozásokat eseti megállapodások alapján is lehet folytatni. A résztvevő Részes Államok kötelesek biztosítani, hogy teljes mértékben tartsák tiszteletben annak a Részes Államnak a szuverenitását, amelynek a területén ilyen nyomozás folyik.

20. cikk

Különleges nyomozati eszközök

(1) Amennyiben a hazai jogrendszer alapelvei megengedik, a szervezett bűnözés elleni hatékony küzdelem céljából minden Részes Állam, lehetőségei szerint és a hazai jogában előírt feltételekkel, illetékes hatóságain keresztül megteszi a szükséges intézkedéseket az ellenőrzött szállítások megfelelő alkalmazásának és – ha indokoltnak tartja – egyéb különleges nyomozati eszközök, úgymint elektronikus és egyéb típusú megfigyelés és fedett nyomozások alkalmazásának engedélyezésére.
(2) A jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények nyomozása érdekében ösztönözzük a Részes Államokat, hogy – amikor ez szükséges – kössenek megfelelő két- vagy többoldalú szerződéseket vagy megállapodásokat a fenti különleges nyomozási eljárások alkalmazásáról a nemzetközi együttműködés keretében. Az ilyen szerződéseket vagy megállapodásokat az államok szuverén egyenlősége elvének teljes körű betartásával kötik meg, és szigorúan a vonatkozó szerződések vagy megállapodások feltételei szerint hajtják végre.
(3) A jelen cikk (2) bekezdésében szereplő szerződések vagy megállapodások hiányában a fenti különleges nyomozási eljárások nemzetközi szinten történő alkalmazásáról szóló döntéseket az egyes ügyekben esetileg hozzák meg, melynek keretében – ha szükséges – figyelembe lehet venni a pénzügyi kérdéseket és az érintett Részes Államok joghatóságának gyakorlására vonatkozó megállapodásokat.
(4) Az ellenőrzött szállítások nemzetközi szinten történő alkalmazására vonatkozó döntésekben az érintett Részes Államok egyetértésével egyéb módszerek alkalmazása is rendezhető, így különösen az áruk elfogása vagy érintetlenül történő továbbengedése, vagy az áruk teljes vagy részbeli kiemelése vagy kicserélése.

21. cikk

A büntetőeljárás átadása

A Részes Államok a vádemelés koncentrálása érdekében megvizsgálják a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmény miatt folytatott büntetőeljárás egymásnak történő átadásának lehetőségét, amennyiben feltételezik, hogy az ilyen átadás a megfelelő igazságszolgáltatás érdekeit szolgálja, különösen olyan esetekben, amikor több állam joghatósága is érintett.

22. cikk

Büntetett előélet megállapítása

Minden Részes Állam olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogadhat el, amelyek szükségesek lehetnek az általuk megfelelőnek tartott feltételek mellett és célokból a feltételezett elkövető egy másik Részes Államban történt korábbi elítélésének figyelembevételéhez, az erre vonatkozó információnak a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekménnyel kapcsolatban folyó büntetőeljárásban történő felhasználása érdekében.

23. cikk

Az igazságszolgáltatás akadályozásának bűncselekménnyé nyilvánítása

Minden Részes Állam olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket fogad el, amelyek szükségesek lehetnek ahhoz, hogy szándékos elkövetés esetén bűncselekménnyé nyilváníthassák az alábbiakat:

a) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekménnyel kapcsolatban folyó eljárásban fizikai erő, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása, jogtalan előny ígérete vagy adása hamis tanúzásra felhívás, vagy a tanúvallomás, illetve bizonyítékok szolgáltatásának megakadályozása érdekében;
b) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekménnyel kapcsolatos hivatali kötelezettségei teljesítésének akadályozása céljából fizikai erő, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása igazságügyi vagy bűnüldözési feladatot ellátó hivatalos személynek. E pontnak egyetlen rendelkezése sem csorbíthatja a Részes Államoknak azt a jogát, hogy a hivatalos személyek más csoportjainak védelmében is jogszabályokat alkossanak.

24. cikk

Tanúvédelem

(1) Minden Részes Állam a lehetőségei szerint olyan megfelelő intézkedéseket vezet be, amelyek esetleges megtorlás vagy megfélemlítés ellen kellő védelmet biztosítanak a büntetőeljárásban résztvevő olyan tanúk számára, akik a jelen Egyezményben tárgyalt bűncselekménnyel kapcsolatban tanúvallomást tesznek, továbbá – megfelelő mértékben – az ilyen személyek rokonai és hozzájuk közel álló más személyek számára is.
(2) A jelen cikk (1) bekezdésében szereplő intézkedések a terhelt jogainak – ideértve a tisztességes eljáráshoz való jogot is – csorbítása nélkül, egyebek mellett, a következők lehetnek:
a) az érintett személyek fizikai védelmére vonatkozó eljárások megalkotása, mint például – a szükséges és megvalósítható mértékig – elköltöztetésük, illetve az érintett személyek azonosságára és tartózkodási helyére vonatkozó tájékoztatás kiadásának tilalma vagy korlátozása;
b) olyan bizonyítási eljárási szabályok előírása, amelyek megengedik, hogy a tanú a vallomását biztonságát szavatoló módon – úgymint kommunikációs eszközök, például video kapcsolat, vagy más megfelelő módszerek alkalmazása útján – tehesse meg.
(3) A Részes Államok megvizsgálják a jelen cikk (1) bekezdésében említett személyek elköltöztetésére vonatkozó szerződések vagy megállapodások megkötésének lehetőségét.
(4) A jelen cikk rendelkezései az áldozatokra is vonatkoznak, amennyiben azok egyben tanúk is.

25. cikk

Az áldozatok védelme és támogatása

(1) Minden Részes Állam lehetőségei szerint megfelelő intézkedéseket vezet be a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények áldozatainak támogatására és védelmére, különösen, megtorlással való fenyegetés vagy megfélemlítés esetén.
(2) Minden Részes Állam megfelelő eljárásokat alakít ki a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények áldozatainak kártalanítására és kárpótlására.
(3) Minden Részes Állam saját hazai joga szerint lehetővé teszi az áldozatok véleményének és fenntartásainak kifejtését és azok figyelembevételét a bűnelkövetőkkel szembeni eljárás megfelelő szakaszában, oly módon, amely nem sérti a védelem jogait.

26. cikk

A bűnüldöző hatóságok közötti együttműködés javítására irányuló intézkedések

(1) Minden Részes Állam megfelelő intézkedéseket hoz a szervezett bűnözői csoportokban részt vevő, vagy korábban részt vett személyek ösztönzésére annak érdekében, hogy az illetők
a) a nyomozást és a bizonyítást elősegítő tájékoztatást nyújtsanak az illetékes hatóságoknak az alábbiakat illetően:
(i) a szervezett bűnözői csoport azonosítása, jellege, összetétele, felépítése, tartózkodási helye vagy tevékenysége;
(ii) kapcsolatok más szervezett bűnözői csoportokkal, beleértve a nemzetközi kapcsolatokat is;
(iii) a szervezett bűnözői csoport által elkövetett vagy elkövetni tervezett bűncselekmények;
b) nyújtsanak tényszerű, konkrét segítséget az illetékes hatóságoknak, melynek révén a szervezett bűnözői csoportot meg lehet fosztani anyagi forrásaitól vagy a bűncselekményekből származó jövedelmétől.
(2) Minden Részes Állam megvizsgálja az olyan szabályozás lehetőségét, amely megfelelő esetben lehetővé teszi azon vádlott büntetésének enyhítését, aki jelentős mértékben együttműködik a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó valamely bűncselekmény miatt folytatott nyomozásban vagy büntetőeljárásban.
(3) Minden Részes Állam, hazai jogának alapelveivel összhangban, megvizsgálja olyan szabályozás bevezetésének lehetőségét, amely büntethetőséget megszüntető okot biztosít azon személynek, aki jelentős mértékben együttműködik jelen Egyezmény hatálya alá tartozó valamely bűncselekmény miatt folytatott nyomozásban vagy büntetőeljárásban.
(4) Az ilyen személyek védelmét a jelen Egyezmény 24. cikkében előírtak szerint kell biztosítani.
(5) Ha az (1) bekezdésben hivatkozott, valamelyik Részes Állam területén tartózkodó személy egy másik Részes Állam illetékes hatóságainak jelentős segítséget tud nyújtani, az érintett Részes Államok megvizsgálják olyan szerződések vagy megállapodások hazai jogukkal összhangban történő megkötésének lehetőségét, amelyek alapján a másik Részes Állam a jelen cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott bánásmódot biztosíthatja.

27. cikk

Bűnüldözési együttműködés

(1) A Részes Államok saját hazai jogukkal és államigazgatási rendszerükkel összhangban szorosan együttműködnek egymással a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményekkel szembeni bűnüldözési tevékenység hatékonyságának növelése érdekében. Minden Részes Állam hatékony intézkedéseket vezet be különösen az alábbi területeken:
a) az illetékes hatóságaik, szerveik és szolgálataik közötti kapcsolattartási csatornák bővítése vagy – ahol ez szükséges – megteremtése a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények összes vonatkozását érintő információk biztonságos és gyors cseréje érdekében, ideértve – ha a Részes Államok jónak látják – az egyéb bűncselekményekre vonatkozó kapcsolattartást is;
b) együttműködés a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények kapcsán folytatott nyomozások során az alábbiak tekintetében:
(i) az ilyen bűncselekményekben történő részvétellel gyanúsított személyek személyazonossága, tartózkodási helye és tevékenységei, vagy további érintett személyek tartózkodási helye;

(ii) a fenti bűncselekmények elkövetéséből származó jövedelmek vagy vagyon mozgása;
(iii) a fenti bűncselekmények elkövetése során felhasznált vagy felhasználni tervezett vagyon, felszerelések vagy eszközök mozgása;
c) szükséges esetekben elemzési és nyomozati célból tárgyak vagy anyagminták szükség szerinti rendelkezésre bocsátása;
d) illetékes hatóságaik, szerveik és szolgálataik közötti hatékony együttműködés elősegítése, a személyzet és szakértők cseréjének támogatása, beleértve – az érintett Részes Államok közötti kétoldalú szerződésekkel vagy megállapodásokkal összhangban – az összekötő tisztek cseréjét is;
e) a szervezett bűnözői csoportok által alkalmazott különleges eszközökre és módszerekre vonatkozó információk cseréje a többi Részes Állammal, beleértve – ahol lehetséges – az útvonalakra, szállítóeszközökre, hamis személyazonosságra, hamisított vagy hamis dokumentumok használatára, illetve tevékenységük álcázásának egyéb módjaira vonatkozó tájékoztatást;
f) kölcsönös tájékoztatás, valamint az államigazgatási és egyéb intézkedések összehangolása a jelen Egyezményben tárgyalt bűncselekmények korai felismerése és azonosítása céljából.
(2) A jelen Egyezmény végrehajtása érdekében a Részes Államok megvizsgálják a bűnüldöző szerveik közötti közvetlen együttműködésre vonatkozó szerződések vagy megállapodások létrehozásának lehetőségét, és ha már vannak ilyen szerződések vagy megállapodások, azok módosítását. Az érintett Részes Államok közötti ilyen szerződések vagy megállapodások hiányában a Részes Államok megvizsgálják a jelen Egyezménynek az abban meghatározott bűncselekményekkel kapcsolatos bűnüldözési együttműködés jogi alapjaként történő alkalmazhatóságát. Ahol csak lehetséges, a Részes Államok teljes mértékben kihasználják a már létező szerződéseiket vagy megállapodásaikat – beleértve a nemzetközi és regionális szervezeteket is – a bűnüldöző szerveik közötti együttműködés erősítésére.
(3) A Részes Államok lehetőségeik keretei között együttműködnek a korszerű technika alkalmazásával elkövetett nemzetközi szervezett bűnözés elleni küzdelemben.

28. cikk

A szervezett bűnözés jellemzőire vonatkozó információk gyűjtése, elemzése és cseréje

(1) Minden Részes Állam megfontolja, a tudományos és akadémiai élet képviselőivel konzultálva, a szervezett bűnözésnek a saját területén mutatkozó irányzatai, működési körülményei, valamint az abban érintett szakképzett csoportok és technológiák elemzését.
(2) A Részes Államok megfontolják a szervezett bűnözői tevékenységre vonatkozó elemzési szakértelem kifejlesztését és egymás közötti, valamint a nemzetközi és regionális szervezetek útján történő cseréjét. Ennek érdekében közös fogalmi meghatározásokat, szabványokat és módszereket dolgoznak ki és – ahol lehet – alkalmaznak.
(3) Minden Részes Állam figyelemmel kíséri saját, a szervezett bűnözés elleni stratégiáját és a ténylegesen megtett intézkedéseit, valamint felméri azok hatékonyságát és eredményességét.

29. cikk

Képzési és technikai segítségnyújtás

(1) Minden Részes Állam a szükséges mértékig különleges képzési programokat kezdeményez, dolgoz ki és fejleszt ki bűnüldözési állománya számára, beleértve az ügyészeket, vizsgálóbírókat és vámtisztviselőket, valamint a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények megelőzéséért, felderítéséért és üldözéséért felelős egyéb állományt is. Az ilyen programok között szerepelhet tisztviselők kihelyezése vagy kölcsönös cseréje. A programok – olyan mértékig, ameddig azt a hazai jog megengedi – különösen az alábbi területekre terjednek ki:
a) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekmények megelőzése, felderítése és üldözése során alkalmazott módszerek;
b) a jelen Egyezményben meghatározott bűncselekményekben való részvétellel gyanúsított személyek által használt útvonalak és technikák, kiterjesztve a tranzit-országokra és a megfelelő ellenintézkedésekre is;
c) a csempészáruk mozgásának követése;
d) a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon, felszerelések és egyéb eszközök mozgásának, az ilyen jövedelmek, vagyon, felszerelések és egyéb eszközök átalakítására, eltitkolására vagy álcázására irányuló, valamint a pénzmosás és egyéb pénzügyi bűncselekmények leküzdését célzó módszerek felderítése és figyelemmel kísérése;
e) bizonyítékok gyűjtése;
f) ellenőrzési technikák vámszabad területeken és szabadkikötőkben;
g) korszerű bűnüldözési felszerelések és módszerek, ideértve az elektronikus megfigyelést, az ellenőrzött szállításokat és a fedett akciókat;
h) számítógép, távközlési hálózatok és egyéb modern technológia használatával folytatott nemzetközi szervezett bűnözés elleni harcban alkalmazott módszerek; és
i) az áldozatok és a tanúk védelmére használt módszerek.
(2) A Részes Államok támogatják egymást olyan kutatási és képzési programok kidolgozásában és végrehajtásában, amelyek célja a jelen cikk (1) bekezdésében említett területeken gyűjtött tapasztalatok megosztása, ebből a célból – ahol csak lehet – igénybe veszik a regionális és nemzetközi konferenciákat és szemináriumokat is az együttműködés elősegítésére és párbeszéd ösztönzésére a közös érdeklődésre számot tartó problémákról, ideértve a tranzit-országok speciális problémáit és igényeit is.
(3) A Részes Államok támogatják azokat a képzési és műszaki segítségnyújtási programokat, amelyek elősegítik a kiadatást és a kölcsönös jogsegélyt. A fenti képzési és műszaki segítségnyújtási programok lehetnek nyelvtanfolyamok, tisztviselők kihelyezése és cseréje a központi vagy a megfelelő illetékességgel rendelkező hatóságok között.
(4) A már létrejött hatályos két- és többoldalú szerződések vagy megállapodások alapján, a Részes Államok a szükséges mértékig fokozzák erőfeszítéseiket a nemzetközi és regionális szervezetek keretein belüli, illetve egyéb vonatkozó, két- és többoldalú szerződések vagy megállapodások alapján folyó gyakorlati és képzési tevékenységek lehető legjobb kihasználása érdekében.

30. cikk

Egyéb intézkedések: az Egyezmény végrehajtása gazdasági fejlesztés és technikai segítségnyújtás útján

(1) A Részes Államok a lehető legszélesebb körben hozzanak intézkedéseket a jelen Egyezmény minél hatékonyabb megvalósítása érdekében, nemzetközi együttműködés útján, figyelembe véve a szervezett bűnözésnek általában a társadalomra és különösen a fenntartható fejlődésre kifejtett káros hatásait.
(2) A Részes Államok a lehetőségeik határáig és egymással, valamint a nemzetközi és regionális szervezetekkel egyeztetve, tegyenek konkrét erőfeszítéseket annak érdekében, hogy

a) javítsák a fejlődő országokkal különböző szinteken folytatott együttműködést annak érdekében, hogy az utóbbiak erősítsék a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésére és az ellene történő fellépésre szánt képességeiket;
b) növeljék a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és anyagi segítséget annak érdekében, hogy segítsék azoknak a nemzetközi szervezett bűnözés elleni hatékony fellépésre, valamint a jelen Egyezménynek a végrehajtására irányuló erőfeszítéseiket;
c) technikai segítséget nyújtsanak a fejlődő országoknak, valamint az átalakuló gazdaságú országoknak a jelen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatos igényeik kielégítésére. E célból a Részes Államok törekedjenek megfelelő nagyságú és rendszeres, önkéntes hozzájárulás nyújtására egy, az Egyesült Nemzetek finanszírozási mechanizmusa keretében külön erre a célra kijelölt számlára. A Részes Államok ezen kívül, hazai joguk és a jelen Egyezmény rendelkezéseivel összhangban, vizsgálják meg annak lehetőségét, hogy a fenti számlára a jelen Egyezmény alapján elkobzott bűncselekményekből származó jövedelmek és vagyonok értékének egy bizonyos százalékát átutalhassák;
d) ösztönözzenek és győzzenek meg pénzintézeteket és más érintett államokat arra, hogy csatlakozzanak a jelen cikkben leírt erőfeszítésekhez, különösen további képzési programok és korszerű eszközök rendelkezésre bocsátásával a fejlődő országok részére, hogy ezzel is támogassák őket a jelen Egyezmény céljainak megvalósításában.
(3) A fenti intézkedések lehetőleg ne csorbítsák a már érvényes külföldi segélyprogramok iránti elkötelezettséget, illetve az egyéb kétoldalú, regionális vagy nemzetközi szinten folyó pénzügyi együttműködést.
(4) A Részes Államok két- vagy többoldalú szerződéseket és megállapodásokat köthetnek az anyagi és logisztikai segítségnyújtásról, figyelembe véve azokat a pénzügyi megoldásokat, amelyek szükségesek a jelen Egyezményben előírt nemzetközi együttműködés hatékonyságához, valamint a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzéséhez, felderítéséhez és üldözéséhez.

31. cikk

Megelőzés

(1) A Részes Államok törekedjenek olyan nemzeti projektek kidolgozására és értékelésére, illetve olyan helyes gyakorlat és stratégia kidolgozására és támogatására, amelyek célja a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzése.
(2) A Részes Államok, hazai joguk alapelveivel összhangban, megfelelő jogi, igazgatási és egyéb intézkedések útján törekednek a szervezett bűnözői csoportok olyan meglévő és jövőbeli lehetőségeinek szűkítésére, amelyek révén a bűncselekményekből származó jövedelmükkel részt tudnak venni a legális piacokon. Az említett intézkedéseknek az alábbi területekre kell összpontosítaniuk:
a) a bűnüldöző szervek vagy ügyészek és az érintett magánvállalkozások közötti együttműködés erősítése, ideértve az ipart is;
b) az állami és az érintett magánvállalkozások integritását védő szabványok és eljárások kifejlesztésének támogatása, ideértve egyes szakmák etikai kódexeit, különös tekintettel az ügyvédekre, közjegyzőkre, adótanácsadókra és könyvelőkre;
c) az állami hatóságok által kiírt tenderpályázatok, továbbá az állami hatóságok által nyújtott támogatások és tevékenységi engedélyek szervezett bűnözői csoportok általi kihasználásának megakadályozása;
d) jogi személyek szervezett bűnözői csoportok által történő felhasználásának megakadályozása, amelyen belül az alábbi intézkedések említhetők:
(i) a jogi személyek alapításában, irányításában és finanszírozásában részt vevő jogi és természetes személyek közcélú nyilvántartásának létrehozása;

(ii) annak a lehetőségnek a bevezetése, hogy a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmény miatt elítélt személyeket bírósági határozattal vagy egyéb megfelelő intézkedéssel ésszerű időtartamra ki lehessen zárni a joghatóságuk alatt bejegyzett jogi személyekben igazgatói tisztség betöltéséből;
(iii) országos nyilvántartás létrehozása azokról a személyekről, akiket eltiltottak jogi személyek igazgatói tisztségétől;
(iv) a jelen bekezdés *d)* pontjának *(i)* és *(iii)* alpontjában említett nyilvántartásokban szereplő információk cseréje más Részes Államok illetékes hatóságaival.
(3) A Részes Államok erőfeszítéseket tesznek a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt elítélt személyek társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítésére.
(4) A Részes Államok erőfeszítéseket tesznek a meglévő jogi eszközök és államigazgatási gyakorlat rendszeres értékelésére, azon veszélyeztetett területek feltárása érdekében, amelyekkel a szervezett bűnözői csoportok vissza tudnak élni.
(5) A Részes Államok erőfeszítéseket tesznek a nemzetközi szervezett bűnözés létezésének, okainak és súlyosságának, valamint veszélyeinek tudatosítására a társadalomban. Ahol szükséges, az információkat a tömegtájékoztatási eszközökön keresztül közzéteszik, és további lépéseket tesznek annak érdekében, hogy a közvélemény is részt vegyen az ilyen bűnözés megelőzésében és üldözésében.
(6) Minden Részes Állam közli az Egyesült Nemzetek főtitkárával annak a hatóságnak vagy azoknak a hatóságoknak a nevét és címét, amely segítheti a többi Részes Államot a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésére irányuló intézkedéseinek kidolgozásában.
(7) A Részes Államok szükség szerint együttműködnek egymással és az illetékes nemzetközi és regionális szervezetekkel a jelen cikkben említett intézkedések támogatásában és kidolgozásában. Ennek során részt vesznek a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzését célzó nemzetközi programokban, így például azon körülmények enyhítésében, amelyek a társadalom peremére szorult csoportokat védtelenekké teszik a nemzetközi szervezett bűnözői tevékenységgel szemben.

32. cikk

Az Egyezményben Részes Államok Konferenciája

(1) A jelen Egyezmény Részes Államai ezennel létrehoznak egy Konferenciát, amelynek feladata a Részes Államok erősítése a nemzetközi szervezett bűnözés ellen folytatott harcban, valamint a jelen Egyezmény végrehajtásának elősegítése és ellenőrzése.
(2) Az Egyesült Nemzetek főtitkára legkésőbb a jelen Egyezmény hatálybalépését követő egy év múlva összehívja a Konferenciát. A Részes Államok Konferenciája elfogadja az eljárásrendjét és a jelen cikk (3) és (4) bekezdéseiben leírt tevékenységekre vonatkozó szabályokat (beleértve a fenti tevékenységek végzése során felmerült kiadások megfizetésének szabályait).
(3) A Részes Államok Konferenciája megállapodik a jelen cikk (1) bekezdésében említett célok megvalósítását segítő mechanizmusokról, beleértve az alábbiakat:
a) a Részes Államok által a jelen Egyezmény 29., 30. és 31. cikkei szerint folytatott tevékenységek elősegítése, beleértve az önkéntes hozzájárulások mozgósításának ösztönzése;
b) a Részes Államok közötti információcsere elősegítése a nemzetközi szervezett bűnözés formáiról és irányzatairól, illetve az ellen való küzdelem sikeres gyakorlatáról;
c) együttműködés az illetékes nemzetközi és regionális szervezetekkel és civil szerveződésekkel;
d) a jelen Egyezmény végrehajtásának rendszeres felülvizsgálata;

e) javaslattétel a jelen Egyezmény és annak végrehajtása javítására.

(4) A jelen cikk (3) bekezdésének *d)* és *e)* pontjaiban foglaltak céljából a Részes Államok Konferenciája a Részes Államok által az Egyezmény végrehajtására tett intézkedéseiről, valamint az ennek során felmerült nehézségeiről a Részes Államok által nyújtott információ alapján vagy a Részes Államok Konferenciája által esetlegesen kialakított kiegészítő felülvizsgálati rendszerek alapján szerez tudomást.

(5) Minden Részes Állam a Részes Államok Konferenciája által előírt módon tájékoztatja a Részes Államok Konferenciáját a jelen Egyezmény végrehajtását célzó programjairól, terveiről és gyakorlatáról, valamint jogalkotási és államigazgatási intézkedéseiről.

33. cikk

Titkárság

(1) Az Egyesült Nemzetek főtitkára biztosítja az Egyezményhez csatlakozott Részes Államok Konferenciája számára a titkársági szolgáltatásokat.

(2) A titkárság:

a) segíti a Részes Államok Konferenciáját a jelen Egyezmény 32. cikkében szereplő tevékenység folytatásában, előkészíti a Részes Államok Konferenciájának üléseit és biztosítja az azokhoz szükséges szolgáltatásokat;

b) kérésre segíti a Részes Államokat a Részes Államok Konferenciájának a jelen Egyezmény 32. cikkének (5) bekezdése szerinti tájékoztatásában; és

c) biztosítja a szükséges egyeztetést az illetékes nemzetközi és regionális szervezetekkel.

34. cikk

Az Egyezmény végrehajtása

(1) Minden Részes Állam saját hazai joga alapelveivel összhangban meghozza a szükséges jogalkotási és államigazgatási intézkedéseket az Egyezményből eredő kötelezettségei teljesítése érdekében.

(2) A jelen Egyezmény 5., 6., 8. és 23. cikkeiben meghatározott bűncselekményeket minden egyes Részes Államnak a hazai jogában bűncselekménnyé kell nyilvánítania, függetlenül attól, hogy az nemzetközi jellegű-e, és hogy a jelen Egyezmény 3. cikk (1) bekezdése alapján részt vesz-e benne szervezett bűnözői csoport, kivéve, ha a szervezett bűnözői csoport részvétele a bűncselekmény megállapításához szükséges az Egyezmény 5. cikkében foglaltak szerint.

(3) Minden Részes Állam jogosult a jelen Egyezményben meghatározott intézkedéseknél szigorúbb intézkedéseket elfogadni a nemzetközi szervezett bűnözés megelőzésére és leküzdésére.

35. cikk

A viták rendezése

(1) A Részes Államok törekednek arra, hogy a jelen Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása kapcsán felmerült vitáikat tárgyalás útján rendezzék.

(2) A jelen Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása során két vagy több Részes Állam között felmerült bármely vitát, amelyet ésszerű időn belül nem sikerült tárgyalás útján rendezni, az érintett Részes Államok bármelyikének kérésére döntőbíróság elé viszik. Amennyiben az érintett Részes Államok a döntőbíróság igénybevételére vonatkozó kezdeményezés napjától számított hat hónapon belül nem tudnak megállapodni a döntőbíróság szervezetében, úgy az érintett Részes Államok bármelyike jogosult a vitát a Nemzetközi Bíróság elé terjeszteni, a Bíróság Alapokmányával összhangban.
(3) Minden Részes Állam az Egyezmény aláírásával, megerősítésével, elfogadásával, vagy jóváhagyásával, illetve az ahhoz történő csatlakozással egy időben jogosult fenntartást tenni, mely szerint a jelen cikk (2) bekezdését nem tartja magára nézve kötelezőnek. A (2) bekezdés a többi Részes Államot sem köti azokkal a Részes Államokkal szemben, amelyek ilyen fenntartást tettek.
(4) Bármely Részes Állam, amely a jelen cikk (3) bekezdése szerinti fenntartást tette, bármikor jogosult azt az Egyesült Nemzetek főtitkárának megküldött írásbeli értesítéssel visszavonni.

36. cikk

Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

(1) A jelen Egyezmény minden állam részére nyitva áll aláírásra 2000. december 12. és 15. között Palermóban, Olaszországban, majd ezt követően 2002. december 12-ig, az Egyesült Nemzetek New York-i székházában.
(2) Az Egyezmény ezen kívül nyitva áll aláírásra a regionális gazdasági integrációs szervezetek számára is, azzal a feltétellel, hogy az Egyezményt az érintett szervezet legalább egy tagállama a jelen cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint aláírta.
(3) Az Egyezményt meg kell erősíteni, el kell fogadni vagy jóvá kell hagyni. A megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni. Regionális gazdasági integrációs szervezet a megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokat akkor helyezheti letétbe, ha legalább egy tagállama azt már megtette. A fenti megerősítő, elfogadó vagy jóváhagyó okiratokban az adott szervezet köteles megjelölni hatáskörét a jelen Egyezményben meghatározott ügyekben. Az illető szervezet ezen kívül köteles tájékoztatni a letéteményest, amennyiben a hatáskörében bármilyen lényeges változás következik be.
(4) A jelen Egyezmény bármely állam és minden olyan regionális gazdasági integrációs szervezet számára nyitva áll a csatlakozásra, amelynek legalább egy tagállama csatlakozott a jelen Egyezményhez. A csatlakozási okiratokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni. A csatlakozás időpontjában az adott regionális gazdasági integrációs szervezet köteles megjelölni hatáskörét a jelen Egyezményben meghatározott ügyekben. Az illető szervezet ezen kívül köteles tájékoztatni a letéteményest, amennyiben a hatáskörében bármilyen lényeges változás következik be.

37. cikk

Jegyzőkönyvekhez való viszony

(1) A jelen Egyezmény egy vagy több jegyzőkönyvvel kiegészíthető.
(2) Valamely állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet a jegyzőkönyvben akkor lehet szerződő fél, ha a jelen Egyezményben is szerződő fél.
(3) Az Egyezmény szerződő felét mindaddig nem köti a jegyzőkönyv, amíg nem válik szerződő féllé az adott jegyzőkönyvben is, annak rendelkezései szerint.

(4) A jelen Egyezménynek minden jegyzőkönyvét a jelen Egyezménnyel együtt kell értelmezni, figyelembe véve az adott jegyzőkönyv célját.

38. cikk

Hatálybalépés

(1) A jelen Egyezmény a negyvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő kilencvenedik napon lép hatályba. E bekezdés értelmezése során a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett bármely fenti okirat nem számít külön okiratnak az illető szervezet tagállama által letétbe helyezett okiraton felül.
(2) Azokra az államokra és regionális gazdasági integrációs szervezetekre vonatkozólag, amelyek a negyvenedik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követően csatlakoznak, a jelen Egyezmény a vonatkozó okiratnak az adott állam vagy szervezet általi letétbe helyezését követő harmincadik napon lép hatályba.

39. cikk

Módosítás

(1) Az Egyezmény hatálybalépését követő öt év leteltével bármelyik Részes Állam módosítási javaslatot tehet, és azt megküldheti az Egyesült Nemzetek főtitkára részére, aki azt követően tájékoztatja a Részes Államokat, illetve az Egyezmény Részes Államainak Konferenciáját a módosítási javaslatról annak megfontolása és az arról történő határozat meghozatala céljából. A Részes Államok Konferenciája mindent megtesz az egyes javaslatokra vonatkozó egyetértés megteremtése érdekében. Ha az egyetértés érdekében tett összes erőfeszítés eredménytelen, és nem sikerül megállapodásra jutni, akkor a módosítás elfogadásához – végső lehetőségként – a Részes Államok Konferenciáján jelen lévő és szavazati joggal rendelkező Részes Államok kétharmados szavazati többsége szükséges.
(2) Regionális gazdasági integrációs szervezetek – a hatáskörükbe tartozó ügyekben – annyi szavazattal rendelkeznek e cikk alapján, ahány tagállamuk a jelen Egyezmény Részes Állama. Az ilyen szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik azt saját jogon gyakorolják és *vice versa.*
(3) A jelen cikk (1) bekezdése szerint elfogadott módosításokhoz a Részes Államok megerősítése, elfogadása vagy jóváhagyása szükséges.
(4) A jelen cikk (1) bekezdése szerint elfogadott módosítás a módosítás megerősítéséről, elfogadásáról vagy jóváhagyásáról szóló okiratnak az Egyesült Nemzetek főtitkáránál történt letétbe helyezése időpontjától számított kilencven nap elteltével lép hatályba.
(5) Ha egy módosítás hatályba lép, az kötelező érvényű mindazokra a Részes Államokra nézve, amelyek kifejezték egyetértésüket, hogy azt magukra nézve kötelező érvényűnek tekintik. A többi Részes Államot a jelen Egyezmény és annak korábbi módosításai kötik, amelyeket az illető Részes Államok megerősítettek, elfogadtak, illetve jóváhagytak.

40. cikk

Felmondás

(1) A jelen Egyezményt bármelyik Részes Állam jogosult az Egyesült Nemzetek főtitkárának megküldött írásbeli értesítéssel felmondani. A felmondás a fenti értesítésnek a főtitkár általi átvételét követő egy év múlva lép hatályba.
(2) A regionális gazdasági integrációs szervezet tagsága a jelen Egyezményben akkor szűnik meg, amikor az Egyezményt annak összes tagállama felmondta.
(3) A jelen Egyezménynek a fenti (1) bekezdés szerinti felmondása magával vonja az ahhoz csatolt összes jegyzőkönyv felmondását.

41. cikk

Letéteményes és hiteles nyelvű szövegek

(1) Az Egyesült Nemzetek főtitkára a jelen Egyezmény kijelölt letéteményese.
(2) Az Egyezmény eredeti példányát, amelynek arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles, az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni.

Amelynek hiteléül az alulírott teljhatalmú meghatalmazottak, akik kormányaiktól erre kellő felhatalmazással rendelkeznek, ezt az Egyezményt aláírták.”

4. § Az Országgyűlés felhatalmazást ad a következő nyilatkozatoknak az Egyezmény kötelező hatályának elismerésével egy időben történő megtételére:
– az Egyezmény 18. cikkének (13) bekezdéséhez: „Az Egyezmény 18. cikkének (13) bekezdése alapján a Magyar Köztársaságban az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium és a Legfőbb Ügyészség jogosult a jogsegély kérelmek fogadására.”
– az Egyezmény 18. cikkének (14) bekezdéséhez: „A Magyar Köztársaság a magyar és az angol nyelvet fogadja el az Egyezmény 18. cikkének (14) bekezdése alapján.”
5. § Az Országgyűlés a 4. §-ban meghatározott nyilatkozatokat e törvénnyel kihirdeti.
6. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.
(2) E törvény 2. és 3. §-a az Egyezmény 38. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba. [1]
(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2. és 3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg. [2]
(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az igazságügyért felelős miniszter, a legfőbb ügyész és az államháztartásért felelős miniszter gondoskodik.

1 Hatályba lépett 2007. I. 21-én a 3/2007. (I. 18.) KüM határozat alapján.
2 Lásd: 3/2007. (I. 18.) KüM határozat.

TARTALOMJEGYZÉK

2006. évi CI. törvény ---- 1
az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény kihirdetéséről ---- 1
„United Nations Convention against transnational organized crime ---- 1
Article 1 ---- 1
Statement of purpose ---- 1
Article 2 ---- 1
Use of terms ---- 1
Article 3 ---- 2
Scope of application ---- 2
Article 4 ---- 2
Protection of sovereignty ---- 2
Article 5 ---- 2
Criminalization of participation in an organized criminal group ---- 2
Article 6 ---- 3
Criminalization of the laundering of proceeds of crime ---- 3
Article 7 ---- 4
Measures to combat money-laundering ---- 4
Article 8 ---- 5
Criminalization of corruption ---- 5
Article 9 ---- 5
Measures against corruption ---- 5
Article 10 ---- 5
Liability of legal persons ---- 5
Article 11 ---- 6
Prosecution, adjudication and sanctions ---- 6
Article 12 ---- 6
Confiscation and seizure ---- 6
Article 13 ---- 7
International cooperation for purposes of confiscation ---- 7
Article 14 ---- 8
Disposal of confiscated proceeds of crime or property ---- 8
Article 15 ---- 8
Jurisdiction ---- 9
Article 16 ---- 9
Extradition ---- 9
Article 17 ---- 11
Transfer of sentenced persons ---- 11

Article 18 ---- 11
Mutual legal assistance ---- 11
Article 19 ---- 15
Joint investigations ---- 15
Article 20 ---- 15
Special investigative techniques ---- 15
Article 21 ---- 16
Transfer of criminal proceedings ---- 16
Article 22 ---- 16
Establishment of criminal record ---- 16
Article 23 ---- 16
Criminalization of obstruction of justice ---- 16
Article 24 ---- 17
Protection of witnesses ---- 17
Article 25 ---- 17
Assistance to and protection of victims ---- 17
Article 26 ---- 17
Measures to enhance cooperation with law enforcement authorities ---- 17
Article 27 ---- 18
Law enforcement cooperation ---- 18
Article 28 ---- 19
Collection, exchange and analysis of information on the nature of organized crime ---- 19
Article 29 ---- 19
Training and technical assistance ---- 19
Article 30 ---- 20
Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance ---- 20
Article 31 ---- 21
Prevention ---- 21
Article 32 ---- 22
Conference of the Parties to the Convention ---- 22
Article 33 ---- 22
Secretariat ---- 22
Article 34 ---- 23
Implementation of the Convention ---- 23
Article 35 ---- 23
Settlement of disputes ---- 23
Article 36 ---- 23
Signature, ratification, acceptance, approval and accession ---- 23
Article 37 ---- 24
Relation with protocols ---- 24
Article 38 ---- 24

Entry into force ---- 24
Article 39 ---- 24
Amendment ---- 24
Article 40 ---- 25
Denunciation ---- 25
Article 41 ---- 25
Depositary and languages ---- 25
„Az Egyesült Nemzetek keretében létrejött, a nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény ---- 25
1. cikk ---- 26
2. cikk ---- 26
Fogalmak ---- 26
3. cikk ---- 26
Alkalmazási terület ---- 26
4. cikk ---- 27
A szuverenitás védelme ---- 27
5. cikk ---- 27
Szervezett bűnözői csoportban való részvétel bűncselekménnyé nyilvánítása ---- 27
6. cikk ---- 28
A bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosásának bűncselekménnyé nyilvánítása ---- 28
7. cikk ---- 29
A pénzmosás leküzdésére hozandó intézkedések ---- 29
8. cikk ---- 29
A korrupció bűncselekménnyé nyilvánítása ---- 29
9. cikk ---- 30
Korrupció elleni intézkedések ---- 30
10. cikk ---- 30
A jogi személyek felelőssége ---- 30
11. cikk ---- 31
Büntetőeljárás, ítélet és szankciók ---- 31
12. cikk ---- 31
Elkobzás és lefoglalás ---- 31
13. cikk ---- 32
Nemzetközi együttműködés az elkobzás érdekében ---- 32
14. cikk ---- 33
A bűncselekményből származó, elkobzott jövedelem és vagyon felhasználása ---- 33
15. cikk ---- 34
Joghatóság ---- 34
16. cikk ---- 34
Kiadatás ---- 34
17. cikk ---- 36
Elítélt személyek átszállítása ---- 36
18. cikk ---- 36

Kölcsönös jogsegély ---- 36
19. cikk ---- 41
Közös nyomozások ---- 41
20. cikk ---- 41
Különleges nyomozati eszközök ---- 41
21. cikk ---- 42
A büntetőeljárás átadása ---- 42
22. cikk ---- 42
Büntetett előélet megállapítása ---- 42
23. cikk ---- 42
Az igazságszolgáltatás akadályozásának bűncselekménnyé nyilvánítása ---- 42
24. cikk ---- 43
Tanúvédelem ---- 43
25. cikk ---- 43
Az áldozatok védelme és támogatása ---- 43
26. cikk ---- 43
A bűnüldöző hatóságok közötti együttműködés javítására irányuló intézkedések ---- 44
27. cikk ---- 44
Bűnüldözési együttműködés ---- 44
28. cikk ---- 45
A szervezett bűnözés jellemzőire vonatkozó információk gyűjtése, elemzése és cseréje ---- 45
29. cikk ---- 45
Képzési és technikai segítségnyújtás ---- 45
30. cikk ---- 46
Egyéb intézkedések: az Egyezmény végrehajtása gazdasági fejlesztés és technikai segítségnyújtás útján ---- 46
31. cikk ---- 47
Megelőzés ---- 47
32. cikk ---- 48
Az Egyezményben Részes Államok Konferenciája ---- 48
33. cikk ---- 49
Titkárság ---- 49
34. cikk ---- 49
Az Egyezmény végrehajtása ---- 49
35. cikk ---- 49
A viták rendezése ---- 49
36. cikk ---- 50
Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás ---- 50
37. cikk ---- 50
Jegyzőkönyvekhez való viszony ---- 50
38. cikk ---- 51

Hatálybalépés ---- 51
39. cikk ---- 51
Módosítás ---- 51
40. cikk ---- 51
Felmondás ---- 51
41. cikk ---- 52
Letéteményes és hiteles nyelvű szövegek ---- 52